Falun Gong:

stručná historie pronásledování

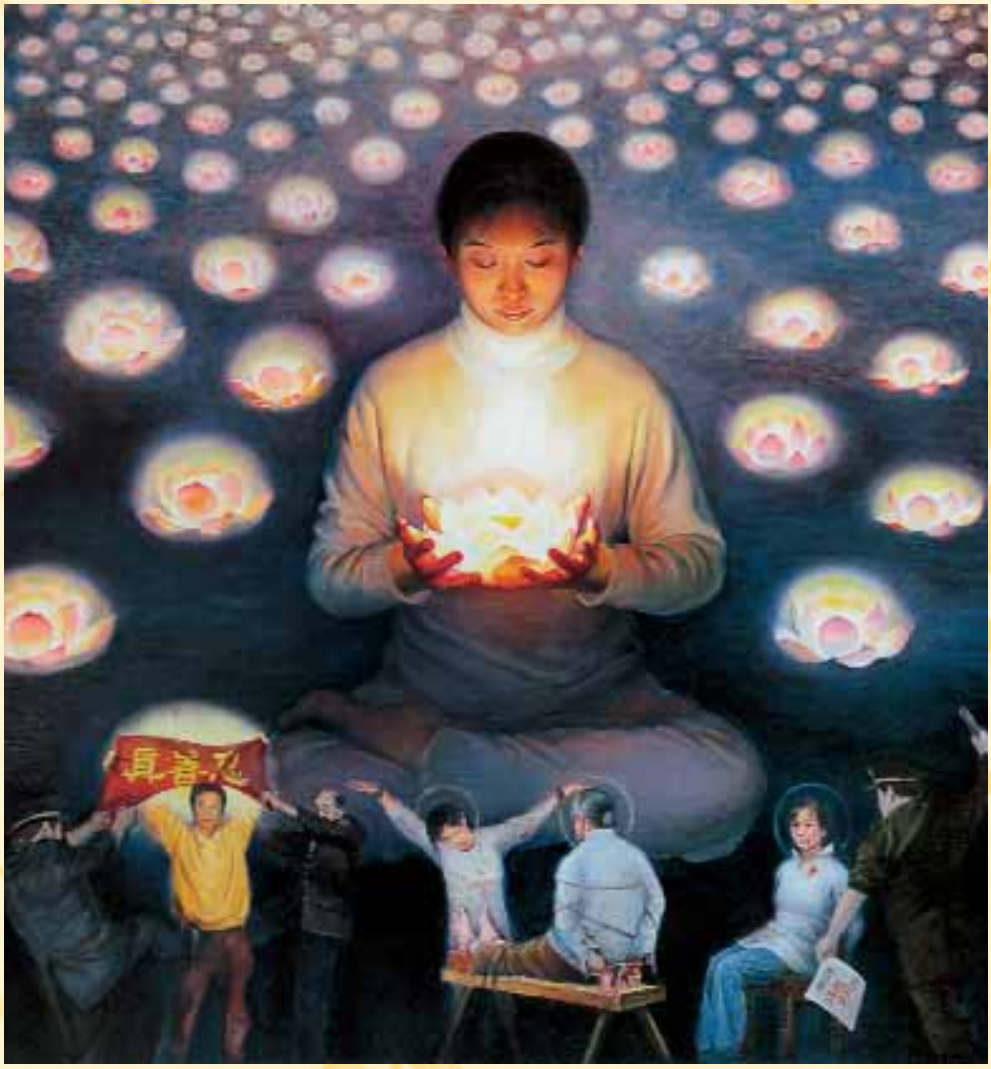

Tři principy metody

Falun Dafa

(Falun Gong)

Zhen
[čen]

Pravdivost
(pravda, pravdivost, upřímnost, opravdovost, pravdomluvnost)

Shan
[šan]

Soucit
(dobrota, soucit, shovívavost, dobrosrdečnost, laskavost,
slitování, milosrdenství)

Ren
[žen]

Snášenlivost/Tolerance
(snášenlivost, tolerance, trpělivost, vytrvalost, sebeovládání, zdrženlivost,
schopnost snášet utrpení, odolnost, statečnost)

Vážený čtenáři,

pronásledování Falun Gongu v Číně, o kterém pojednává tato publikace, stále pokračuje. Počet obětí denně roste. Mnoho praktikujících riskovalo život, aby zveřejnili křivdy, kterými trpěli oni anebo jejich příbuzní či přátelé. Chtěli bychom Vás tímto požádat, abyste promluvili za ty, kteří byli umlčeni a udělali vše, co je ve Vaší moci, aby bylo zastaveno toto nesmyslné násilí. Máte-li možnost, obraťte se na své poslance či místní zastupitele, na tisk a na vládní instituce a řekněte jim, co si myslíte o pronásledování Falun Gongu v Číně.

Podpořte prosím petici proti pronásledování
Falun Gongu na:

www.falungong.cz

Monitorujte snahy o zastavení perzekuce na:

cz.clearharmony.net

Navštivte stránky našich sousedů:

www.falungong.sk

Informujte se o Falun Gongu ve světě na adresách:

www.faluninfo.net
(mediální)

www.falundafa.org
(celosvětové, o kultivační metodě)

www.clearwisdom.net
(celosvětové, o pronásledování)

www.clearharmony.net
(pro Evropu)

www.falunhr.org
(porušování lidských práv)

www.falunart.org
(výtvarná díla s tématikou kultivace a pronásledování, také česky)

www.flgjustice.org
(snahy o pohnání viníků pronásledování před soud)

www.fofg.org
(Přátelé Falun Gongu)

www.organharvestinvestigation.net
(odebíraní orgánů praktikujícím Falun Gongu,
Kilgourova/Matasova zpráva)

Poznámka: Při psaní vlastních a místních jmen jsme se drželi jejich podoby v pinyin, tedy v mandarínské čínštině, standardizované do latinky. V této podobě je lze snadno vyhledat na anglicky psaných webových stránkách apod. Výjimku tvořila vlastní jména, která jsou v češtině frekventovaná a obecně známá jako „Mao Ce-tung“, místní názvy jako „Šanghaj“ atd.

Zdroj foto: Clearwisdom.net, Falun Gong Human Rights Working Group, Epoch Times International, Minghui.tv
Zdroj informací o perzekuci: Pracovní skupina Spojených národů pro lidská práva praktikujících Falun Gongu, Justice for Falun Gong, Epoch Times International, Velká Epocha, Minghui.tv, Washington Post, The Wall Street Journal, Radio Sound of Hope, Literární noviny, autorizované rozhovory s Mons. Václavem Malým, Hon. Davidem Kilgourem, panem Zhao Mingem a paní Sophií
Titulní strana: *Lotosová svíce*, Chen Xiaoping, olej na plátně, 2004
Podtisk: *První jarní vánek – Dotek jara* (1360), Zou Fulei, inkoust na papíře, 34 x 223 cm
Grafická úprava: Karel Nedvěd
Tisk: Východočeská tiskárna Sezemice
Vydalo: Vydavatelství Theo v Pardubicích
ISBN: 978-80-904009-0-0

Falun Gong:

tradiční čínské cvičení těla a mysli

„Falun Gong je zcela nenásilný systém víry, který staví na nejvyšších standardech morálního jednání.“

Lord Avebury
britský politik, člen Sněmovny lordů

Falun Gong (také **Fa-lun-kung**, česky *Čchi-kung Kola Zákona*) je pradávná kultivační praxe. Jeho vnější forma se podobá asijskému energetickému cvičení tchaj-čchi nebo čchi-kungovým cvičením, ale má i svůj hluboký vnitřní obsah. Kromě pěti cvičebních sestav učí člověka vážit si hodnot pravdivosti, soucitu a tolerance (Zhen, Shan a Ren), uplatněním těchto principů v každodenním životě člověk dosáhne vnitřního klidu. Tato metoda bývá také nazývána **Falun Dafa** (Velká cesta Kola Zákona).

V čínské historii existovaly tisíce různých kultivačních škol. Důraz na morální charakter a etické hodnoty byly počáteční podmínkou každého studia. Kultivace mysli a těla je dlouho uznávána díky příznivému vlivu na fyzické zdraví člověka. Z jejích účinků můžeme jmenovat: zbavení se únavy a chronické vyčerpanosti, zlepšení soustředění, odbourání stresu a energetických bloků, důkladné pročištění těla a celkové upevnění zdraví.

Známý je například příznivý zdravotní účinek tchaj-čchi a bojových umění. Mnozí věhlasní lékaři čínské historie praktikovali kultivaci. Někteří si vyvinuli schopnost vidět kanály meridiánů či akupunkturních bodů v lidském těle. Jiní měli schopnost vidět, jak v těle člověka účinkují léčivé byliny anebo dokázali vysílat energii, která choroby léčila. Tito praktikující vytvořili teorii a praxi čínské medicíny, jako je akupunktura a čínská léčba bylinkami, které známe dodnes.

S nástupem komunistické vlády v Číně v roce 1949 bylo s bohatou tradicí kultivace rázně skoncováno. Ateistická ideologie strany a totalitní moc již předem vylučovaly odlišné smýšlení. Kultivace byla označena za „pověru” a začala být brutálně pronásledována. Za první dva roky komunistické vlády byly ve jménu „potlačení kontrarevolučních skupin“ popraveny přibližně dva miliony lidí. V průběhu následujících desítek let se na veřejnosti nikdo neodvážil slovo „kultivace“ (Xiulian) ani nahlas vyslovit.

Politický útlak, opakované perzekuce a krvavé politické „kampaně” přitom způsobily čínským občanům vážnou fyzickou a psychickou újmu. Aby byla utišena všeobecná potřeba léčení a udržování si dobrého zdravotního stavu, bylo v roce 1970 veřejnosti v tichosti představeno unikátní cvičení pod novým označením – „čchi-kung“ (Qigong). Pro svoje blahodárné účinky na zdraví si okamžitě získalo velkou popularitu. Pojem čchi-kung však před tímto obdobím nikdy neexistoval a nikdo neznal jeho skutečný původ. Obecně byl chápán jako cvičení, sloužící k zušlechtění a očištění lidského těla a dosažení dlouhověkosti. Toto pojetí ale úplně nepostihuje původní podstatu čchi-kungu jako kultivační praxe.

Falun Gong představil poprvé veřejnosti pan Li Hongzhi v roce 1992 na semináři v čínském městě Changchun. Předtím byl tajnou praxí, předávanou z mistra na žáka. Pan Li jeho cvičení přizpůsobil pro širokou veřejnost, a je proto považován za zakladatele této metody. Zveřejnil, že čchi-kung je ve skutečnosti pouze nové označení pro kultivační praxi, že pojem čchi-kung byl vytvořen, aby se v době Velké kulturní revoluce zabránilo politickému pronásledování; a že člověk musí věnovat pozornost zlepšování svých morálních a duševních kvalit, aby získal plný užitek z kultivace. *„Čchi-kung, o kterém zde dnes hovoříme, se ve skutečnosti původně nejmenoval čchi-kung. Pochází z kultivace v odloučení, kterou praktikovali staří Číňané a z kultivace v náboženstvích,”* říká pan Li Hongzhi. *„Původní názvy čchi-kungu byly „Velká kultivační cesta Buddhy” a „Velká kultivační cesta Tao”. Měl i další jména jako „Devítistupňová vnitřní alchymie”, „Cesta Arhata", „Vadžrajána” a tak dále.”* Představením Falun Gongu prostřednictvím více než 50 devítidenních seminářů ve 20 čínských městech vrátil pan Li Hongzhi čínským lidem nazpátek tisíciletou tradici kultivační praxe.

Zakladatel Falun Gongu Li Hongzhi předvádí první cvičení – Buddha ukazuje tisíc rukou

Konference sdílení kultivačních zkušeností pro malé praktikující, Guangzhou, jižní Čína, 1998

Středobodem kultivační školy Falun Gong není cvičební systém, ale principy Zhen, Shan a Ren (pravdivost, soucit a snášenlivost), klíč k celostnímu zlepšení těla i mysli leží ve zlepšování charakteru.

Cvičení má pět sérií pohybů. Jsou to: *Buddha ukazuje tisíc rukou, Falun pozice ve stoji, Pronikání mezi dvěma kosmickými extrémy, Nebeský oběh Kola Zákona* a *Zesilování božských sil*. Každé z cvičení funguje specifickým způsobem, například principy prvního z nich, *Buddha ukazuje tisíc rukou*, popisuje pan Li těmito slovy: *„Pohyby tohoto cvičení jsou úplně jednoduché, protože Velké Tao je zpravidla prosté a lehce naučitelné. I když jsou pohyby jednoduché, ve větším měřítku řídí vše, co je v tomto kultivačním systému zahrnuto. Když budete praktikovat toto cvičení, budete mít dojem, že je vaše tělo teplé, a zažijete jedinečný pocit velmi silného pole energie. To je způsobeno rozšiřováním a otevíráním všech cest energie v těle. Cílem je prorazit místy, kde je energie zablokovaná, umožnit energii volně obíhat a plynule ji uvést do pohybu uvnitř těla a pod kůží, nechat ji bujně obíhat a pohltit velké množství energie z vesmíru.”*

Poetickým a při poslechu cvičební hudby působivým aspektem je použití tzv. mnemonických rýmů, ve formě čtyrverší,

Přednáška pana Li Hongzhi ve Wuhanu, východní Čína, březen 1993

Emblém Falun (Emblém Kola Zákona)

Symbolem Falun Gongu je Kolo Zákona. Jeho uspořádání je v určitém smyslu miniaturou vesmíru. Centrální symbol je v sanskrtu nazýván svastika a je symbolem buddhovské školy. Taiji symboly (jin a jang) symbolizují školu Tao. Taiji s červenou barvou nahoře a modrou dole patří k Velké prapůvodní škole taoismu, která zahrnuje kultivační metody nekonvenční školy (Qimen). Čtyři menší symboly jsou z buddhovské školy a jsou stejné jako znak uprostřed.

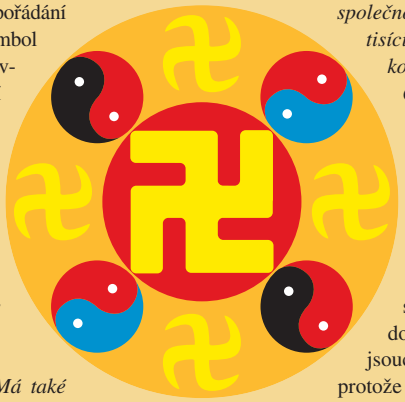

„Kolo Zákona buddhovské školy, jin a jang školy Tao a svět deseti směrů jsou všechny ve Falunu odraženy."

(...)

„Tento emblém Falun je miniaturou vesmíru. Má také svoji vlastní formu existence a průběh vývoje ve všech ostatních dimenzích, a tak ho nazývám světem."

(...)

„Někteří lidé říkají: „Tento symbol vypadá jak Hitlerův znak." Dovolte mi říci, že samotný tento symbol neoznačuje žádný pojem třídní příslušnosti. Někteří lidé říkají: „Překlopí-li se jeho roh na tuto stranu, bude to Hitlerův znak." Není to tak, protože se otáčí oběma směry. Naše lidská společnost začala široce poznávat tento symbol před dvěma tisíci pěti sty lety v době Šákjamuniho. Uběhlo jen několik desetiletí od Hitlerovy doby za 2. světové války. On si ho přivlastnil, ale barva, kterou použil, byla odlišná od naší. Byl černý a směřoval nahoru. Pokud jde o tento Falun, řeknu jen tolik, i když jsem se změnil pouze o jeho povrchní formě,"* říká o emblému Falun pan Li Hongzhi, zakladatel Falun Gongu.

Anglické a německé slovo swastika je odvozeno ze sanskrtu, ve kterém svastikah znamená „shromáždění všeho štěstí". První segment slova, svasti, je možno rozdělit do dvou částí: su- „dobrý; dobře" a -asti – „je". Část -astikah- má význam „bytí; jsoucí". V Indii se toto slovo váže k příznivým věcem, protože znamená „příznivý, šťastný". Svastiku (také shrivatsu) známe z čínské malby na hedvábí z období před dvěma tisíci lety, jako ozdobný prvek antického umění z Řecka a Kréty, z byzantských mozaik na Ukrajině, z ruských bankovek i z tkanin indiánů kmene Navajo. Jedna z nejstarších známých svastik byla nalezena v jeskynních pozůstatcích z období paleolitu před 10 000 lety.

**historický Buddha, Gautama Siddhártha*

recitovaných v čínštině před zahájením jednotlivých cvičení. Každé cvičení má svůj vlastní verš, který se doporučuje před cvičením recitovat nahlas nebo ho vyslechnout z nahrávky cvičební hudby. Doprovodná hudba není podmínkou, je ale užitečná. Když se člověk trochu zorientuje v pokynech, namluvených v čínštině, nemusí počítat opakování pohybů a jejich cyklů. Cvičící by při vykonávání cvičení neměl na nic myslet a i zde plní hudba svůj účel, když „je deset tisíc myšlenek nahrazeno jednou". To však neznamená, že cvičící někam v mysli odchází nebo se ocitá v transu, cvičení je vždy vědomé. Hudba vychází z čínských tradic a je odvozena od jemných melodií skladeb Pudu a Jishi, složených pro tyto účely. Hudbu, veškerou literaturu Falun Gongu a detailní videoukázky cvičení je možné stáhnout zdarma z internetu.

Již sedm let po představení Falun Gongu (koncem roku 1999) ho v 50 zemích světa cvičily desítky milionů lidí. V současnosti ho svobodně cvičí lidé v asi 60 zemích světa, literatura Falun Gongu byla přeložena do 32 jazyků. Praxe nemá formální členství ani hierarchii, nepřijímá poplatky či finanční příspěvky a nepraktikuje rituální uctívání ani obřady. Pan Li Hongzhi byl v letech 2000–2003 nominován profesory a politiky 14 zemí na Nobelovu cenu míru.

Nepřátelství funkcionářů vůči Falun Gongu se stupňuje

Různé úrovně čínské vlády uznávaly a schvalovaly přínos Falun Gongu pro společnost. Tato podpora umožnila začátkem devadesátých let jeho rychlé rozšíření. Údajně až jedna třetina ze 60 milionů členů Čínské komunistické strany včetně úředníků na vysokých postech cvičila Falun Gong. Na Orientálním veletrhu zdraví v Pekingu (Oriental Health Expo) v roce 1993 byla praxe Falun Gong oceněna jako „hvězdná škola čchi-kungu" a pan Li Hongzhi jako „nejoblíbenější mistr čchi-kungu".

Někteří straničtí ideologové se však cítili uraženi a ohroženi narůstající popularitou Falun Gongu. Nemohli přijmout fakt, že po více než čtyřiceti letech uvádění marxistické doktríny do praxe, tolik lidí (včetně členů komunistické strany) hledá svoje morální a duševní vedení někde jinde. Předmětem jejich eminentního zájmu se stalo hledání záminky pro vyhlášení ideologického boje s Falun Gongem. Aniž by brali ohled na pozitivní dopad Falun Gongu na společnost, tito lidé, motivovaní touhou po moci, započali snahy o jeho diskreditaci.

Byl mezi nimi i Luo Gan, generální tajemník státní rady, který dal pokyn ministerstvu veřejné bezpečnosti, aby mezi praktikující Falun Gongu nasadilo agenty. Tajné vyšetřování však neopatřilo žádné důkazy, které by bylo možné proti Falun Gongu použít. Místo toho začali mnozí agenti sami cvičit Falun Gong. Vyšetřovatelé se potom uchýlili k falešnému obviňování. V prosinci roku 1994 zfalšovali „společný dopis od více než stovky praktikujících Falun Gongu", který zakladatele Li Hongzhi vinil z „falšovaní data narození, hromadění bohatství, daňových úniků," atd. Dopis byl použit jako základ pro další jednání ze strany ministerstva veřejné bezpečnosti, které nařídilo zákaz Falun Gongu. Zákaz měl být vydán 3. února 1995.

Praktikující Falun Gongu, který pracoval na ministerstvu veřejné bezpečnosti, se o tomto zákazu dozvěděl týden předtím, než měl být vyhlášen. Spolu s ostatními podal svědectví na rozptýlení falešného obvinění, a oddálil tak na poslední chvíli hrozící krizi.

Deník Guangming Daily – hlavní médium ve službách strany – publikoval v roce 1996 článek, kterým se v čínských médiích začala organizovaná kampaň proti Falun Gongu. Státem ovládaný tisk začal v celé Číně otiskovat hanlivé články. 24. července 1996 vydalo čínské ministerstvo propagandy vnitřní nařízení zakazující knihy, které napsal Li Hongzhi. Začátkem roku 1997 nařídil Luo Gan ministerstvu veřejné bezpečnosti, aby celostátně vyšetřilo „ilegální náboženské aktivity Falun Gongu". Ve zprávách z jednotlivých měst a oblastí ale vyšlo najevo, že „do dnešního dne nebyly zjištěny žádné nedostatky" a Luo Gan musel vyšetřování zrušit.

Koncem května roku 1998 odvysílala pekingská televizní stanice program s He Zuoxiuem, mužem, který se představil jako fyzik. Později vyšlo najevo, že tento muže je blízký příbuzný Luo Gana – žena He Zuoxiua a žena Luo Gana jsou sestry. V programu He Zuoxiu mnohokrát falešně obvinil Falun Gong. 21. července 1998 se Luo Gan znovu uchýlil k taktické „přípravě obvinění a hledání důkazů" a nařídil policejním služebnám po celé zemi, aby „odhalovaly a shromažďovaly důkazy šíření kacířského Falun Gongu a zločinů, kterých se dopouštějí ti, kteří ho praktikují". Na mnoha místech byl proto Falun Gong zakázán, jeho stoupenci byli zatýkáni, pokutováni za vykonávání cvičení a obviňováni z „účasti na ilegálních shromážděních".

Čínská vláda nejdříve vyhlásila, že je ochromena náhlou popularitou Falun Gongu. Mnoho pozorovatelů odůvodňovalo chování úřadů tak, že pronásledování Falun Gongu je reakcí čínské vlády na pocit ohrožení. Faktem ale zůstává, že úřady dlouhodobě monitorovaly situaci a vyzkoušely různé taktiky na potlačení a zastrašení lidí, kteří se Falun Gongu věnovali.

Incident v Tianjinu

Ocenění, udělená panu Li Hongzhi a praxi Falun Gong na Orientálním veletrhu zdraví v Pekingu, 1993: Zlatá medaile, Cena „Nejoblíbenější mistr čchi-kungu" a čestná ocenění za vynikající přínos

Barbarské ničení statisíců knih a dalších médií Falun Gongu, srpen 1999. Nápis na parním válci říká: „Znič tištěné materiály Falun Gongu!"

Nespravedlnostmi se praktikující Falun Gongu nepodařilo zastrašit ani vyprovokovat. Tito lidé v tichosti snášeli násilnosti a opakovaně dávali zaujatým lidem příležitosti, aby pochopili, o čem je kultivace a jací jsou lidé, kteří ji praktikují. Mnoho Číňanů (včetně vládních úředníků a členů komunistické strany) posílalo ústřední vládě osobní písemná svědectví, že Falun Gong je pro společnost užitečný a nijak ji neohrožuje. Apelující se tak vystavovali nebezpečí, že budou označeni za „lidi s protistranickým postojem", „narušitele práce strany", nebo dokonce „kontrarevolucionáře". Každé z těchto obvinění stačí na to, aby člověk v Číně přišel o všechno, včetně osobní svobody.

Praktikující ale i tak spontánně vystupovali a předkládali fakta na obhajobu Falun Gongu. Velký počet písemných apelů vedl skupinu starších úředníků strany, v čele s panem Qiao Shi, bývalým předsedou Lidového kongresu, aby koncem roku 1998 zorganizovali vyšetřování, které mělo zjistit, jaký je vliv Falun Gongu na zdraví člověka a na společnost, a tak poskytnout základ k vyřešení kontroverzní otázky Falun Gongu.

Součástí tohoto vyšetřování byla i série zdravotních průzkumů pod záštitou státní rady a tehdejšího ministerstva tělovýchovy a sportu (jeho představitelem byl v té době pan Shaozu Wu), provedená zdravotnickými zařízeními ve velkých čínských městech. První výzkum provedlo 11 institucí, nemocnic a univerzitních pracovišť na více než desetitisíci přívržencích Falun Gongu v Pekingu. Stanovil zlepšení fyzického stavu u 80,3% a duševního stavu u 96,5% účastníků. Studie se celkem zúčastnilo více než 34 000 respondentů a stala se nejobšírnější zdravotnickou

Informační média a materiály Falun Gongu byly zneužity i k vytvoření tzv. kontrolních bodů na letištích a nádražích, kde na ně cestující museli plivat a šlapat po nich. Kdo odmítl, byl na místě zadržen

analýzou účinků Falun Gongu dodnes. Výsledky ukázaly, že potom, co začali praktikovat Falun Gong, se u 98,7% účastníků projevilo zlepšení fyzického zdraví a 97,7% z nich hlásilo zlepšení duševního stavu.

Na základě těchto šetření předložila tato skupina funkcionářů politickému odboru Čínské komunistické strany formální zprávu se závěrem, že „Falun Gong přináší zemi a lidem užitek, nikoli újmu“. Tento závěr však Ťiang Ceminovi, generálnímu tajemníkovi strany, připadal nevhodný a na zprávu napsal: *„Tato zpráva je příliš složitá. Nerozumím ji.“* Ťiang postoupil tuto zprávu Luo Ganovi s očividným úmyslem se jí zbavit. Luo Gan se tohoto podnětu chopil a začal hledat příležitosti jinde. 11. dubna 1999 publikoval He Zuoxiu ve městě Tianjin další článek očerňující Falun Gong. Desítky praktikujících vzápětí navštívily redakci časopisu, aby vydavatelům popsaly své osobní zkušenosti z praxe a požádaly je o stažení lživého článku. Během 22. a 23. dubna 1999 byli apelující napadeni ozbrojenými policisty, kteří 45 z nich zadrželi.

Apel proti propagandě

O dva dny později, 25. dubna 1999, se přibližně 10 000 praktikujících Falun Gongu shromáždilo k apelu před Státním úřadem pro odvolání v Pekingu, v sousedství centrály čínského vedení Zhongnanhai. Chtěli zde požádat o propuštění zadržených v Tianjinu a zrušení zákazu knih Falun Gongu. Shromáždění bylo pokojné a bylo také ukázkou slušnosti praktikujících. Lidé stáli tak, aby neomezovali dopravu, zvědavé kolemjdoucí vyzývali, aby šli dále a nevytvářeli „obecenstvo“. Demonstrující posbírali odpadky, které tu ležely jako pozůstatek silničního provozu, a dokonce i cigaretové špačky, odhozené přítomnými policisty.

Policie ale zneužila dobroty zúčastněných. Ihned potom, co se shromáždění začalo formovat, policisté příchozím řekli, aby je následovali k budově centrální vlády. Policisté rozdělili praktikující na dva zástupy a odvedli je cestami, které se setkávaly u vchodu do centrály čínského vedení Zhongnanhai. Lidé byli těmito cestami přivedeni k budově tak, že ji obklíčili, což bylo později použito na obžalobu Falun Gongu.

Tohoto apelu se zúčastnila i Sophie, Číňanka, trvale žijící v Čechách, která jeho průběh popsala těmito slovy: *„Když jsem tam dorazila já s mužem, bylo už v ulici Fu-ju, kde je Státní úřad pro odvolání, nastoupeno mnoho policistů. Atmosféra ale byla uvolněná, lidé si s policisty přátelsky povídali. V ranních hodinách vyšel před budovu úřadu premiér Zhu Rongji [Ču Žung-ťi] a vyzval nás, abychom poslali dovnitř několik lidí, kteří s ním budou jednat o řešení situace. Čekali jsme na chodníku, až odpoledne přišla zpráva, že lidé, zadržení v Tianjinu, budou propuštěni. Po nějaké době lidé telefonicky ověřovali, zda se tak stalo a bylo jim řečeno, že ne, že praktikující jsou stále ve vazbě. Tak jsme čekali dál, než bylo potvrzeno, že jsou venku z vězení. Teprve pak jsme se rozešli a rozjeli do svých domovů.“*

Pokojný protest z 25. dubna 1999

Více než 10 000 praktikujících apelovalo před Státním úřadem pro odvolání v Pekingu poté, co ve městě Tianjin proběhla první vlna ilegálních zatýkání a bití praktikujících.

Ťiang Ce-minova kampaň proti Falun Gongu

„Ťiang Ce-min učinil toto rozhodnutí sám... Postavil se proti ostatním ve svém politbyru, kteří nechtěli vůči Falun Gongu zakročit. Někteří z nich dokonce sami Falun Gong cvičili nebo se mu věnovali jejich známí. Takže je to on, kdo za to musí nést zodpovědnost.“

Mark Palmer
bývalý americký velvyslanec v Číně
o roli Ťiang Ce-mina v genocidě vůči Falun Gongu

Pokojné řešení apelu z 25. dubna 1999 bylo vysoce ceněno mezinárodními pozorovateli a médii. Mnozí v něm viděli příklad řešení sociálního konfliktu pomocí kompromisu, tedy mezník v čínském směřování k občanské společnosti.

Ťiang Ce-min, generální tajemník Čínské komunistické strany, se ale velice pohoršoval nad tím, jak premiér Zhu tento incident vyřešil.

S úmyslem posílit svou osobní autoritu se Ťiang rozhodl jít svou vlastní cestou. Když mu Luo Gan popisoval průběh pokojného apelu Falun Gongu z 25. dubna 1999, Ťiang mával ve vzduchu pěstmi a křičel: *„Zničte je! Zničte!“* Na dalším setkání stálého výboru politbyra Čínské komunistické strany, v průběhu diskuze o apelu 25. dubna, premiér Zhu požádal: *„Nechte je praktikovat...“* Než mohl vůbec domluvit, Ťiang na něho ukázal prstem: *„Šílené! Šílené! Povede to ke zničení naší strany a národa!*

Premiér Zhu ztichnul. Věděl, co znamená postavit se na odpor vůdci komunistické strany. V roce 1966 byl Liu Shaoqi, domnělý následovník Mao Ce-tunga, zbaven své funkce. O tři roky později zemřel v okovech, nahý, přivázaný na dřevěné prkno. Předtím prošel mučením a nelidským zacházením. V roce 1971 zemřel Lin Biao, další Maův domnělý nástupce, za záhadných okolností v Mongolsku při pokusu o útěk z Číny. V roce 1976 byl Teng Siao-pching, Maova pravá ruka, zbaven moci a „navždy vyloučen ze strany“. Teng měl štěstí, přežil a později se úspěšně vrátil do vedení strany, kde zopakoval to, co Mao provedl jemu; v letech 1986 a 1989 zlikvidoval Maovy nástupce Hu Yaobanga a Zhao Ziyanga. Nemilosrdné okolnosti stranických čistek byly dobře známé všem členům politbyra, kteří se schůze zúčastnili. Proti Ťiangovi se nikdo nepostavil.

„Komunistická strana musí potlačit Falun Gong. Jak bychom mohli dopustit, aby marxistická teorie, kterou hlásáme, materialismus a ateismus, ve které věříme, nepřemohly to, co propaguje Falun Gong? Pokud by to tak nebylo, nestali bychom se terčem výsměchu?“ napsal Ťiang Ce-min do dopisu starším funkcionářům Čínské komunistické strany z 25. dubna 1999. I když většina vládních úředníků Ťiangovi otevřeně neodporovala, jeho arogantní politika nebyla populární. Mnoho členů vlády Falun Gong praktikovalo anebo s ním sympatizovalo. Někteří vládní úředníci žádali Ťianga (a další čelní představitele strany) osobními dopisy, aby byl v této věci navržen smířlivější postup.

Ťiang Ce-min ve snaze stupňovat tlak promluvil 7. července 1999 ke shromáždění politického byra ústředního výboru strany. Jeho proslov byl vzápětí šířen všem stranickým organizacím jako nařízení ústředního výboru strany. V projevu Ťiang obvinil praktikující Falun Gongu z „boje se stranou a vládou o získání přízně lidí“. Dále vymezil „postoj strany k Falun Gongu“ a nařídil „přísné zacházení“ s těmi, kteří se nebudou chtít postojům strany přizpůsobit. Ústřední výbor tak na základě Ťiangova projevu vydal rozhodnutí o pronásledování Falun Gongu.

Ťiang měl pocit, že existující vládní a stranická struktura nebude plně podporovat jeho kampaň proti Falun Gongu. Ve svém projevu proto pověřil Li Lanqinga, Ding Guangena a Luo Gana, aby vytvořili úřad, zaměřený na „řešení otázky Falun Gong“. Tak vznikl Úřad 610. V souladu s Ťiangovými instrukcemi byla nejdříve 10. 6. 1999 zformována „Skupina Ústředního výboru pro řešení otázky Falun Gongu“, v jejímž čele stanul Li Lanqing. „Skupina“ a „Úřad 610“, do jehož vedení byl dosazen Luo Gan, byly vytvořeny jako nezávislé orgány uvnitř strany a je jim svěřena absolutní moc nad všemi stranickými a vládními organizacemi. V jejich pravomoci je udílet rozkazy armádě, bezpečnostním silám, policii, justici, ministerstvu propagandy, a také řídit vládní zdroje a využívat jich. Pobočky Úřadu 610 byly vytvořeny na všech úrovních strany a vlády, od federálních po městské, s tomu odpovídající mocí nad státními zdroji a systémy na všech úrovních.

Slavnostní přehlídka spojená s objasňováním pravdy o perzekuci, New York, 2000

(Dole) Skupinové cvičení, Paříž, Francie, červenec 1999

Unikátní fotografie zachycující pouliční nepokoje, které následovaly po vyhlášení zákazu Falun Gongu v Číně, 22. července 1999

Rozhánění skupinového cvičení vodním dělem, bezprostředně před zákazem Falun Gongu 20. července 1999

Narušování skupinového cvičení hlasitou hudbou z reproduktorů, umístěných na nákladním automobilu

Začátek perzekuce – 20. červenec 1999

Ráno 20. července 1999 začala státem řízená média bombardovat čínský národ nenávistnou propagandou, namířenou proti Falun Gongu. Předcházející noci se uskutečnila blesková celonárodní vlna zatýkání, při které úřady zadržely všechny praktikující, o kterých si myslely, že mají „klíčové postavení uvnitř organizace". Čínská vláda byla ze svých minulých despotických zkušeností přesvědčená, že bez „klíčových vůdců se organizace Falun Gongu ve zmatku rozpadne" a desítky milionů praktikujících se v důsledku tlaku úřadů rozptýlí.

Vláda ale nepochopila, že Falun Gong nemá organizaci ani vůdce. Rozhodnutí a činy praktikujících vycházejí z jejich srdce, z vlastní iniciativy a z jejich odhodlání mluvit pravdu.

Po několik následujících dní vycházeli praktikující Falun Gongu spontánně v počtu desítek tisíc, aby podávali petice na úřadech měst a místních vlád. V prvních dvou dnech po 20. červenci přijel do Pekingu asi jeden milion lidí, kteří zde apelovali na centrální vládu. Přišli s důvěrou ve vládu a z jednoduchého důvodu: dosvědčit osobní zkušeností, že Falun Gong lidem prospívá, a požádat vládu, aby napravila chybné rozhodnutí spustit pronásledování, založené na neopodstatněných obviněných. Úřady ale nezajímalo, co jim praktikující Falun Gongu přišli povědět. Když tito lidé pokojně podávali své žádosti, setkávali se s násilnickým chováním policie, která se nezdráhala použít obušky na osmdesátileté stařenky nebo bít a kopat těhotné ženy.

Číňanka Sophie, žijící v Praze, popisuje své dojmy ze své tehdejší cesty do hlavního města: *„Vydali jsme se apelovat do Pekingu. Nejdříve jsme šli na nádraží koupit jízdenky, ale do Pekingu nic nejelo. Lístky nebylo možné koupit nikde, po celé Číně. Zkusili jsme cestovat autobusem, který obvykle do Pekingu jezdil, tentokrát ale jet „nesměl". Spolu s dalšími praktikujícími jsme se rozhodli absolvovat trasu místními autobusovými linkami, kousek po kousku. Netušili jsme, že na 200 kilometrech nás desetkrát zastaví vojáci se samopaly, kteří se chovali k cestujícím velmi hrubě. Každého se vyzývavě a agresivně ptali: „Kam jedeš?" a „Co tam budeš dělat?" Kdokoli se jim nezdál, byl na místě zadržen. Bylo nás původně deset, osm lidí po cestě vojáci zadrželi. Do Shijiazhuangu, hlavního města provincie Hebei, jsme dorazili jen já a kolega. Bylo poledne 20. července. Shromáždilo se tu množství lidí, kteří směřovali do Pekingu jako my. Stanoviště dálkového autobusu bylo uzavřeno. Vydali jsme se ke zdejším úřadům, ale ulice, kde se nacházely, byla uzavřená. Na obou jejích koncích byly umístěny rozměrné televizní obrazovky. Velkými písmeny na nich stálo, že Falun Gong je ode dneška mimo zákon. Někteří mladí lidé si na místě pronajali nebo koupili kola a odjeli na nich do Pekingu. Když do hlavního města dorazili, byli okamžitě zatčeni a uvězněni v prostorách zdejšího sportovního stadionu. Byl mezi nimi i náš soused."*

Není známo, kolik lidí se zúčastnilo petičních akcí po 20. červenci 1999. Tento počet byl tak velký, že vazební a detenční centra neměla kapacitu na jejich zadržení. Policie tyto lidi hnala do sportovních areálů a skladů, kde je přinutila, aby poskytli svá jména a údaje o zaměstnavateli. Tyto informace byly později použity v další fázi pronásledování. Domů byl každý apelující eskortován v doprovodu jednoho policisty a jednoho člena závodní stráže. Tím byla zároveň zahájena další fáze perzekuce – na pracovišti a v místní komunitě. Někteří zadržení ve snaze chránit svou rodinu odmítli přiznat svou identitu a byli umístěni do detenčních center a věznic.

Protesty na náměstí Nebeského klidu

(Tiananmen, také Tchien-an-men)

„Když čínští komunističtí vůdci zjistili, že nemají zákony, které potřebovali k ráznému potlačení společenstva lidí, vyznávajících pokojnou meditaci, strana jednoduše nařídila, aby takové zákony byly vytvořeny. Ty budou teď uplatňovány se zpětnou platností, samozřejmě... Posuzován těmito standardy byl Stalin svědomitým ochráncem lidských práv.“

List Washington Post,
2. listopadu 1999

V době pronásledování se ohniskem událostí stalo náměstí Nebeského klidu v Pekingu. Praktikující v počtu stovek tisíc přicházeli na toto rozlehlé náměstí, aby zde rozvinuli plakáty, objasňující nevinu Falun Gongu, předvedli cvičení a stručně prohlásili: *„Falun Gong je dobrý!“* Drtivá většina apelujících byla zadržena vojáky povolanými do hlavního města, policisty v uniformách a v civilu. Jen malá část z nich dostala možnost apelovat veřejně přímo na náměstí. Za to, že takto projevili vlastní názor byli (a jsou) biti policisty nebo najatými rváči, kteří necítí zábrany před stovkami turistů, přítomných na náměstí. Někteří byli zbiti do bezvědomí, nebo dokonce ubiti. Útoky jsou většinou tak prudké, že oběti jsou umlčeny během minuty. Stále ale přicházejí další a další apelující, bez ohledu na následky. Nad tím se v letních měsících roku 1999 pozastavuje velké množství zahraničních zpravodajů v Číně: *„Vyplatí se to? O co vlastně jde?“*

Pro Číňany je náměstí „Nebeské brány klidu“ posvátné. Současná historie Číny údajně začala demonstrací, kterou zde uspořádali studenti v roce 1919. Demonstrace s historickým dopadem z let 1976 a 1989 se uskutečnily také zde. Náměstí Nebeského klidu se proto považuje za místo určené k projevům vlastenectví, osobní iniciativy a obětavosti a také za poslední útočiště k apelu za svobodu.

Náhlý nápor teroru uvrhl životy praktikujících do chaosu, ale nemohl jim vzít jejich vnitřní přesvědčení a závazek být dobrým člověkem. Po počátečním překvapení začali stoupenci Falun Gongu z celé Číny přicházet ke Státnímu úřadu pro odvolání v Pekingu s předpokladem, že vláda zastaví pronásledování. Zde vysvětlovali, že Falun Gong může společnosti jen prospívat. Budova úřadu se ale změnila na záchytné centrum. Nápis „Státní úřad pro odvolání“ byl odstraněn a ti, kteří se ptali na cestu, byli nahnáni do čekajících dodávek a odváženi. Strana vydala zákaz přicházet ke Státnímu úřadu pro odvolání se záležitostmi, které se týkají Falun Gongu. Toto bylo další protiústavní nařízení a znepokojivý krok nazpět do dob Velké kulturní revoluce.

Státní úřad pro odvolání byl vytvořen po Velké kulturní revoluci, aby zde ukřivdění a poškození lidé mohli podat své stížnosti. V té době byly doslova miliony takových případů. Místní státní orgány se často pokoušely tyto případy zakrýt a utéct od zodpovědnosti. V reakci na protesty, vycházející z celé společnosti, byla založena tato instituce, jež měla přijímat stížnosti přímo od obětí. Hrála klíčovou roli při utišení sociálních nepokojů, které byly výsledkem Velké kulturní revoluce. Právo obrátit se na Státní úřad pro odvolání bylo zapsáno do čínské ústavy. To, že toto ústavní právo bylo Číňanům odepřeno a že praktikující přicházející se stížnostmi byli biti a na místě zatýkáni, signalizovalo, že se vláda nezajímá o to, co jí lidé chtějí říci. Praktikujícím nezůstala jiná možnost, než využít poslední zbylý prostor k apelu na vládu, kde jinde, než na symbolickém náměstí Nebeského klidu. Policii nějakou dobu trvalo, než zareagovala. Nepřipravená na podobné situace ukázala čínská policie svoji opravdovou tvář; kopání, bití a hrubé zacházení. V protikladu k chování policie se praktikující chovali pokojně – ani jeden z nich neoplácel násilnosti.

Apelující dívce na fotografii se přezdívá „Růže z náměstí Nebeského klidu“. Drží vlastnoručně vyrobený banner s nápisem „Fa (Zákon) napravuje vesmír“. Byla zatčena a její další osud je neznámý

Podle očitých svědků ukázal stařec na fotografii policistovi pár prochozených slaměných bot se slovy: „Přišel jsem tisíc kilometrů, abych vládě řekl, že dělá chybu.“

Lidé, přicházející apelovat na náměstí Nebeského klidu v Pekingu, jsou zde biti policisty nebo najatými rváči, kteří necítí zábrany před stovkami turistů, přítomných na náměstí. Apelující jsou většinou umlčeni během minuty

V protikladu k chování policie se praktikující chovají pokojně – ani jeden z nich neoplácí násilnosti

Veřejné demonstrace na náměstí Nebeského klidu byly pro Ťiang Ce-mina pohromou. Od srpna do října 1999 Ťiang často cestoval do zahraničí. Kromě záležitostí své agendy se pokoušel naklonit si světové mínění šířením své verze „řešení otázky Falun Gongu“ a lákal ostatní vlády, aby se podílely na pronásledování tím, že nabízel výhodné obchodní smlouvy. Sebejistě rozdával představitelům zahraničních vlád letáky, které pomlouvaly Falun Gong, a poskytoval médiím rozhovory na toto téma, čímž se snažil přitáhnout mezinárodní pozornost k tomu, že je schopen „krizi“ vyřešit. Neustálé demonstrace praktikujících nejenže zcela popřely jeho prohlášení, že vyřešil „98 % problému Falun Gong“, ale také přivedly na pravou míru oficiální tvrzení o „výchově a laskavosti při řešení problému“. Zahraniční reportéři a světová veřejnost začali uvažovat: když se čínská policie chová takto násilně za denního světla, co potom dělá za zavřenými dveřmi věznic, detenčních center a pracovních táborů?

Oběti na straně praktikujících byly obrovské. Nejenže ti, co na náměstí apelovali, byli vystaveni brutálnímu zacházení, i ti, kteří byli v podezření, že mají „sklony jet apelovat do Pekingu“, byli předvoláni místními úřady a nuceni podepsat takzvaný „dvojí slib“: že se vzdají Falun Gongu, a že za něj nebudou apelovat. V té době tlačila celá čínská společnost z popudu strany na všechny, o nichž se vědělo, že praktikují Falun Gong. Tlak směřoval také na jejich rodinné příslušníky, na místní stranické organizace, na policisty, pod jejichž pravomoc praktikující spadali, na jejich nadřízené a kolegy. V rámci nucení k podpisu „dvojího slibu“ nebylo výjimkou i několikadenní věznění na pracovišti. Ti, kdo se odmítali podrobit, byli zatčeni, někteří z nich byli mučeni. Objevily se první případy umučení k smrti. Praktikující přesto pokračovali v organizování petic na náměstí Nebeského klidu. V říjnu nařídil rozzuřený Ťiang Ce-min čínské národní legislativě, aby přijala zákon, který umožní zavést do praxe tvrdší pronásledování.

Současně Ťiang přikázal všem úrovním státní správy, aby bylo praktikujícím zamezeno cestovat na náměstí Nebeského klidu. Úředníci, kterým se toto nepodařilo zajistit, byli suspendováni nebo přemístěni na horší posty. Vláda využila značné prostředky k vytvoření kontrolních bodů na letištích, ve vlakových stanicích, dálnicích, a dokonce i v hotelech. Aby mohli projít skrz tyto kontrolní body, cestující byli nuceni nadávat na Falun Gong, plivat na knihy Falun Gongu nebo po nich šlapat. Na zvláštním kongresu důstojníků Úřadu 610 bylo stanoveno: *„Zničit jejich pověst, zruinovat je finančně a vyhladit je fyzicky“*. Za praktikování Falun Gongu byly „v nejlepším případě“ ukládány vysoké pokuty a policie přitom často přenášela trestní zodpovědnost i na příbuzné stoupenců Falun Gongu. Krutost tohoto nařízení se stupňovala i díky lakotě místních funkcionářů strany a úředníků, kteří využívali tuto příležitost k plenění domovů praktikujících, zabavování jejich osobního majetku včetně přebírání obchodů a podniků, které tito lidé vedli. K praktikám úředníků dodnes patří i vymáhání vysokého výkupného od rodin zadržených.

Mučení a zabíjení

„Weifang, Čína – vypínající se na Severočínské rovině... je nenápadné město v každém ohledu, až na jednu výjimku: místní policie pravidelně mučí obyvatele na smrt. Od začátku tohoto roku, kdy zabila 58letého důchodce, přinejmenším 10 obyvatel Weifangu zemřelo v policejní vazbě.“

Ian Johnson
obdržel za sérii článků o pronásledování Falun Gongu Pulitzerovu cenu
úryvek z reportáže pro The Wall Street Journal z 26. 12. 2000

Více než padesát let schraňuje čínský komunistický režim metody na zlomení vůle člověka a likvidaci nepřizpůsobivých skupin. Všechny předcházející čistky a pronásledování, které tento režim započal, byly úspěšné. Neustávající apely praktikujících Falun Gongu na náměstí Nebeského klidu a naléhání milionů Číňanů na právo svobodně cvičit daly vládě jasně najevo, že praktikující se pronásledování nepoddají. Ťiang nevěděl, co dál. Skrz Úřad 610 nařídil, že „žádné opatření vůči Falun Gongu není přehnané“. To znamenalo, že de facto povolil používání mučení.

Nášivka, jakou na rukávě uniformy nosí strážní v čínských pracovních táborech

Z informací, které od 20. července 1999 prošly přes blokádu čínské vlády, je známo, že desítky až stovky tisíc lidí byly podrobeny věznění za nelidských podmínek. Nejen obyčejní lidé, ale i mnozí vládní, státní a vojenští zaměstnanci i soudci přišli o práci, rodinu, domov a jsou bez soudních procesů posíláni do táborů pro převýchovu prací (Reeducation Through Labor, také RTL). Podstupují „výukové programy“ na vymývání mozku ve zvláštních centrech, zřízených za tímto účelem. Řádově tisíce byly hospitalizovány v psychiatrických ústavech, kde jsou jim násilím podávány látky, poškozující nervový systém. *centrech a pracovních táborech.“*

Mnozí zahynuli ve vazbě, velký počet lidí je nezvěstných. Část čínského národa, které se pronásledování přímo týká, zahrnuje více lidí, než je obyvatel Tibetu, Tchajwanu a příslušníků veškerých národnostních menšin v Číně dohromady.

Skupina pro lidská práva praktikujících Falun Gongu při Spojených národech (www.falunhr.org) dodnes detailně zdokumentovala 38 000 případů mučení a více než 3000 případů úmrtí na následky mučení: někteří zemřeli, když byla jejich těla roztrhána od pomalého natahování končetin, v důsledku věznění ve vodních klecích, kde byli celé měsíce ponořeni do špinavé vody, další podlehli následkům šoků elektrickými obušky do pohlavních orgánů, někteří umrzli nebo byli spáleni zaživa, jiní zemřeli z různých příčin na útěku před policií. V extrémních případech bylo osmiměsíční dítě zabito spolu s matkou nebo invalidní muž s hrbem zemřel poté, co se mu policie pokoušela „narovnat“ tělo.

Jednou z metod, které používají policejní vyšetřovatelé a ostraha věznic, je nucené krmení. Je běžným prostředkem mučení a zároveň i formou trestu za hladovky, které jsou často

Ženský pracovní tábor Heizuizi, také známý jako Changchunský ženský pracovní tábor, Changchun, Jilin

Vstupní brána tábora nucených prací ve městě Changji, oblast Xinjiang

Pracovní tábor Chaoyanggou, město Changchun, provincie Jilin

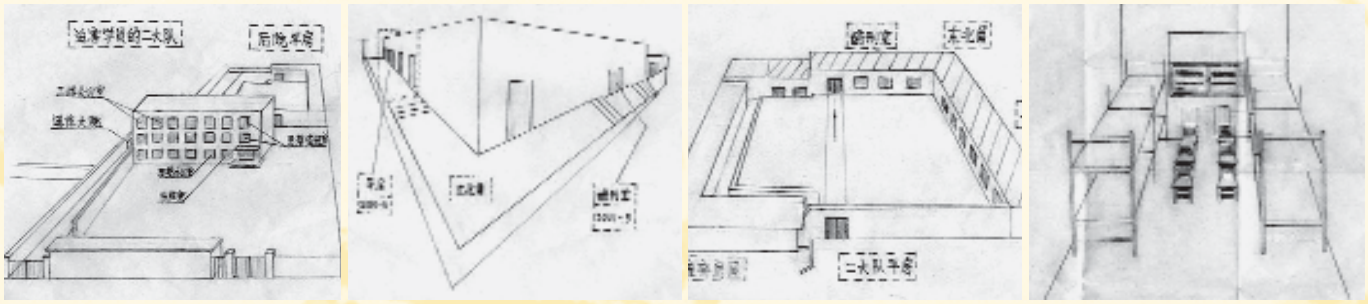

Črty praktikujících Falun Gongu detailně zachycují interiéry tábora nucených prací ve městě Jinzhou. Bylo zdokumentováno, že zde dochází k množství případů úmrtí na následky mučení, stejně jako k využívání zadržených k otrocké práci a k uplatňování procedur „vymývání mozku“, květen 2004

Abraham L. Halpern, profesor psychiatrie na New York Medical College a bývalý prezident Americké psychiatrické akademie uvádí, že: *„Nejméně 43 psychiatrických klinik na celém zemi Číny zadržuje a mučí praktikující Falun Gongu. Jsou známy některé z preparátů, které jsou zde používány na zdravé lidi s úmyslem zničit jejich vůli a duševní zdraví. Také velmi dobře víme o širokém užití psychotropních drog ve věznicích, brainwashingových* pro vězně jediným způsobem obrany – gestem nesouhlasu s nelidskými postupy vězeňské stráže. Smyslem nuceného krmení nebývá podání výživy, ale způsobení trýznivé vnitřní bolesti. Policista násilím do nosu oběti strčí plastikovou trubičku, čímž často způsobí vnitřní krvácení. Skrz tuto trubičku jsou potom oběti do útrob vlévány vroucí voda, moč nebo výkaly, koncentrovaný ocet, saponáty a podobně. Ze známých případů

Bývá nepsaným pravidlem čínského justičního systému umísťovat nepohodlné vězně co nejdále od jejich domovů. Bylo popsáno i využití vlakových souprav k náhlým přesunům tisíců vězňů uvnitř vězeňského systému; příbuzní tak úplně ztrácejí přehled o svých rodinných příslušnících

zabití praktikujících Falun Gongu tvoří tento (spolu s bitím) nejčastější příčinu smrti.

Proces „transformace“ ztělesňuje a vystihuje celkový přístup čínské vlády k perzekuci Falun Gongu. Policie využívá veškerého možného nátlaku a používá nejrůznějších lstí, aby praktikující donutila vzdát se jejich víry. Přivážejí do vězení rodiny praktikujících, které je prosí, aby se vzdali a pak s nimi „ šli domů“. Mučí jednoho praktikujícího před očima ostatních, dokud se tito nepoddají. Aby praktikujícím „usnadnili“ jejich rozhodnutí, často se uchylují ke hře na „hodného“ a „zlého“ policistu, přičemž jeden vězně krutě mučí a druhý s nimi „soucítí“. Jakmile se ale tato metoda ukáže jako neúčinná, policisté se bez váhání vracejí zpět k mučení. Někdy používají nervové jedy nebo různé drogy, aby si vězně podmanili

a jejich prsty namočené v inkoustu pak otiskli pod listinu „dvojího slibu“.

Mnoho „transformovaných“ vězňů je přitom dále ponižováno tak, že musejí své sliby předčítat na hodinách vymývání mozků nebo v rámci veřejných rozhlasových a televizních programů. Dobře známý je případ koordinátora Wang Zhenzhonga, který byl zadržen s tím, že pokud veřejně neodvolá svou víru, už nikdy nevyjde z vězení. Wang se nechal policií vmanipulovat do toho, že vystoupil v čínské televizi a veřejně se zřekl Falun Gongu. Byl sice propuštěn, po krátké době ale začal být soustavně navštěvován reportéry státních médií; ve své „veřejné činnosti“ pak musel dlouhodobě pokračovat.

Aby dokázali, že svou transformaci myslí „upřímně“, někteří praktikující musejí asistovat policii při krutostech, páchaných na ostatních. Někteří mají za úkol přesvědčovat ostatní – za použití vlastní zkušenosti z toho, jak byli „zachráněni vládou“. Někteří jsou přinuceni ponižovat ostatní tak, jak byli ponižováni sami a používat na ně mučicí nástroje, kterými byli sami mučeni. Tak prokazují vlastními činy, že se „zcela zřekli pravdivosti, soucitu a tolerance“.

Významnou roli hrají při desítkách a stovkách hodin „převýchovy“ metody opakovaného, ohlupujícího promítání audiovizuálních materiálů, které očerňují Falun Gong. Vězni také musejí ve velkých skupinách nepřetržitě zpívat „transformační píseň“ (tzv. The Same Song), která jim má „pomoci“ vzdát se jejich přesvědčení. Vězeňské stráži jsou vypláceny vysoké finanční odměny za každého „převychovaného“ praktikujícího, který podepsal „slib“.

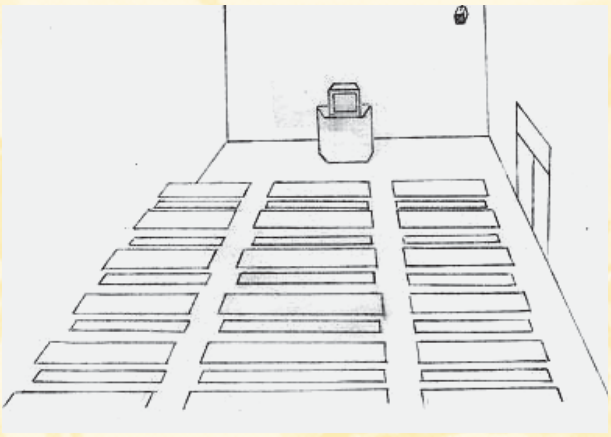

(Vlevo a vpravo) Obrázky nakreslené praktikujícím, který byl několik měsíců mučen v pracovním táboře Wangcun v provincii Shandong, 2004

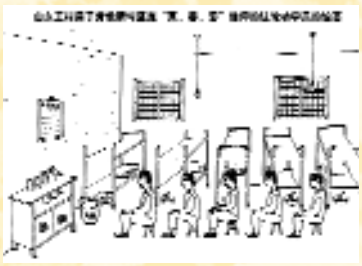

(Nahoře) V rámci vymývání mozků je „třída” praktikujících přinucena sledovat program o zatmění Měsíce. Převýchovné „semináře” bývají vedeny velmi agresivní formou a doplňovány fyzickými tresty. Níže místnost pro převýchovu, jak ji nakreslil bývalý vězeň tábora v Jinzhou

Paní Wang Lixuan byla v říjnu 2000 umučena i se svým osmiměsíčním synem v pracovním táboře Tuan He (Peking). Její syn je zatím nejmladší obětí perzekuce. Podle oficiální zprávy úřadů spáchala i se synem sebevraždu skokem z okna. Ve skutečnosti nesla zápěstí dítěte stopy po poutech, lebka i tělo dítěte a tělo matky zase stopy krutého bití

Člověk může jen hádat, kolik viny, studu a nechuti k sobě samému musí „transformovaný“ člověk zakoušet. Co mu nakonec pomáhá navrátit lidskou důstojnost je praxe Falun Gong. *„Meditace mi ve vězení i po mém propuštění pomohla udržet si vysoký životní standard,“* uvedl v rozhovoru pro Českou televizi irský student Zhao Ming, který strávil 22 měsíců v pracovních táborech v Pekingu.

Mučení nemůže změnit lidská srdce. Od začátku perzekuce mnoho desítek tisíc „transformovaných“ praktikujících publikovalo na stránkách Clearwisdom.net vyhlášení, že vše, co vykonali pod vlivem mučení a výmývání mozku, prohlašují za „neplatné“ a „nicotné“ (“null and void“). Tato prohlášení dokladují, že po propuštění z vězení se lidé z vlastí vůle vracejí ke své víře.

Nelidské metody mučení v čínských věznicích

*Dlouhodobé **nucené sezení** (v tomto případě na kovové židličce) mívá za následek zhoršení krevního oběhu v dolních končetinách, nekrózu hýždí a nervové poškození spodní části těla*

*Praktikující často ve věznicích zahájí hladovku. Dozorci se pak uchylují k násilnému krmení. Někdy oběti rozevřou ústa železnými svorkami., jindy trubice protahují skrze nosní dírky. Do vězňových útrob lijí vroucí vodu, koncentrovaný roztok soli, chilli koření nebo dokonce lidské výkaly. Spolu s **bitím** tvoří **nucené krmení** nejčastější příčinu smrti vězňů*

*Praktiky **dušení** zahrnují nasazování igelitového pytle nebo plastového kbelíku na hlavu, ucpávání úst a nosu, **topení** ve vodě, či sprejování vody do nosu a úst*

***Ohýbání těla** znamená buď to, že se při sezení ruce dotýkají špiček prstů nohou nebo, že jsou spoutány za zády oběti. Někdy je bolest znásobena, když si člen vězeňské stráže nebo policista sedne oběti na záda*

***Tzv. létání v letadle** je mučení známé z dob Velké kulturní revoluce. Spočívá v tom, že je hlava oběti skloněna, zatímco její ruce jsou vytaženy a vystřeny nad tělem. Někdy jsou do rukou oběti umístěny sklenice s vodou. Toto mučení je kombinováno se spánkovou deprivací a odpíráním základních lidských potřeb*

***Tzv. poloviční létání.** Ruce vězně a jedna jeho noha jsou uvázány k horní části palandy, druhá noha se téměř nedotýká země. Někteří praktikující byli v této poloze nuceni setrvat až 15 dní*

*Policie a vězeňská stráž při mučení používá bambusové trny. Ať už jde o **vrážení trnů pod nehty** nebo o **tzv. tlačení prstů dřívky** – mezi prsty oběti mučitelé vloží ostrá dřívka nebo ocelové tyčky a poté oběť velkou silou svrchu udeří do prstů. To způsobí oběti obrovskou bolest a někdy také trvalé ochrnutí prstů*

***Tzv. dušené kuře s ohnutým krkem.** Tělo praktikujícího několik dozorců ohne brutálním způsobem až k zemi, přičemž mu prostěradlem svážou ruce a krk mu přivážou k nohám. Mučení vede ke zhmoždění břicha, k vymknutí kyčelních kloubů, oběť mučení není schopna celé měsíce chodit*

***Bití přes hýždě** bývá také nazýváno „přecházení prkna“. Praktikující je stržen na zem a bit prknem, holí nebo obuškem v desítkách až stovkách opakování*

***Pálení elektrickými obušky** je nejběžnější mučicí metoda, uplatňovaná na vězněné praktikující Falun Gongu. Ne vězně jich bývá používáno až 12 najednou a mučení trvá několik hodin*

Šoky elektrickými obušky jsou praktikujícím uštědřovány do nejcitlivějších míst na těle, do úst, konečníku, penisu nebo vagíny, do uší, do obličeje, rukou, nohou atd.

Takovéto elektrické obušky jsou na vězněné stoupence Falun Gongu používány ve věznicích, pracovních táborech a psychiatrických léčebnách v pevninské Číně. Generují zpravidla dávku kolem 30 000 voltů, když je jimi člověk mučen, má pocit jakoby hořel nebo byl kousnut jedovatým hadem

*Kromě **bití obuškem s hroty používají** dozorci **i řadu dalších mučicích nástrojů**: nůžky na přestřihávání drátů, sečné zbraně, řemeny, různé druhy řetězů a pout, brusný papír, atd.*

(Nahoře) Násilné krmení, Wang Weixing, čínská malba, 2004

Fotografováno v ohrožení života

Okolnosti vzniku fotografií na této dvoustraně jsou unikátní. Mučicí metody na nich předvádějí samy oběti mučení: s úmyslem zprostředkovat informace o hrůzách v čínských věznicích zahraničním médiím a světové veřejnosti. Při fotografování těchto snímků a jejich pašování ven z Číny autoři často nasazovali vlastní život. Někteří z nich si přáli skrýt na fotografii svou identitu, jiní trvali na tom, aby jejich obličeje byly na obrázku vidět. Uvedené fotografie a kresby popisují jen některé z více než 100 popsaných metod, jakými vězeňská stráž a policie ubližuje vězněným stoupencům Falun Gongu.

Věznění o samotě a ve stísněných prostorách *t.j. umístění oběti do místnosti menší než 3 m čtvereční nebo (na obrázku) zamčení do železné klece. Její rozměry jsou vypočítány tak, že v ní nelze stát ani ležet, vězeň bývá připoután, aby nemohl spát. Někteří praktikující Falun Gongu takto strávili 120 dní*

Polévání horkou nebo ledovou vodou *je považováno za „rutinní“ mučení, kromě fyzické bolesti přináší oběti také ponížení*

„Lůžko mrtvého muže“ *znamená, že praktikující je dlouhodobě uvázán na lůžko, kde je také nucen vykonávat své potřeby. Příčinou smrti je celkové ochabnutí a oslabení organismu, které způsobuje dlouhodobá, nesnesitelná muka*

Bodání do citlivých míst *(chodidla, hýždě) bývá mnohokrát opakováno*

Pálení ohněm. *Policie pro tyto účely používá cigarety, zapalovače nebo rozpálené kovové tyče. Oběť pálí v obličeji, na prstech, chodidlech, na bradavkách, přirození atd.*

Utahování provazů. *Tenká šňůra je uvázána oběti kolem krku a poté je jí omotána kolem rukou. Policisté pak šňůru ze všech sil utahují, ta se zařezává do masa a oběť nemůže dýchat. Procedura většinou končí smrtí, je-li opakována 2 x za sebou, někteří praktikující jí však přežili 10 x za sebou*

Sexuální zneužívání. *Jeho součástí je i uštědřování elektrických šoků do bradavek či do přirození mučených žen. Kromě fyzické bolesti způsobí i trvalou psychickou újmu*

Skupinové znásilnění. *Je zdokumentována řada případů, kdy policisté znásilnili nebo skupinově znásilnili ženy – praktikující Falun Gongu. Někdy je také členové vězeňské stráže vysvlékají a vhazují do cel trestanců (pachatelů násilných trestných činů)*

Bití prkny. *Praktikující je přinucen si dřepnout a poté je bit třemi prkny poskládanými na sebe, dokud se tyto nezlomí*

„Smrtící zkroucení rukou“. *Pouta jsou obalena látkou, takže neponechávají žádný prostor pro pohyb a mučený zakrátko úplně ztratí cit v rukou*

„Tygří lavička“ *znamená připoutání oběti k úzké dřevěné nebo kovové lavičce za stehna a kolena se zápěstími spoutanými za zády nebo připoutanými k nohám. Podsouvání cihel pod nohy pak násobí už tak nesnesitelnou bolest*

Vodní klec. *Toto mučení nezřídka přináší smrt. Nahý vězeň je umístěn do klece, ze špinavé vody mu vyčnívá pouze hlava. V kleci se není možné nahýbat do stran, kvůli ostrým hřebům, které jsou její částí, nelze si ani dřepnout – kvůli vodě*

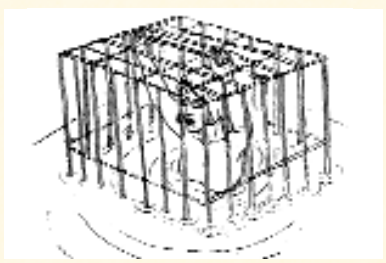

(Nahoře) Popel a kouř, Wang Zhiping, pastel na papíře, 2004

Vybrané případy perzekuce

„Zacházení s praktikujícími Falun Gongu i s jinými lidmi, k jakému dochází v Ťiang Ce-minových táborech nucených prací, je ostudou pro Čínu a zároveň potupou pro celou civilizaci. Je strašné už jen číst o hloubce zkaženosti, jakou projevují úředníci a vězeňská stráž v pracovních táborech, kde krutost člověka vůči člověku dostoupila krajní úrovně. Jak hrozné ale musí být tyto věci na vlastní kůži prožívat?“

Gail Rachlin
mluvčí Informačního centra Falun Dafa
(Falun Dafa Information Center)

Paní Zhao Xin
Nucené krmení, bití, zmrzačení se smrtelnými následky

Paní Zhao Xin, stará 32 let, žila v Pekingu a vyučovala na Pekingské univerzitě průmyslu a obchodu. Byla zatčena 19. června 2000, když v parku Zizhuyuan cvičila cvičení Falun Gong. Policie ji nechala odvézt do detenčního centra Qinghe, které spadá pod pravomoc policejního centra v Haidian. V detenčním centru byla velice krutě bita policejními důstojníky (jméno velícího důstojníka, který se mučení také účastnil, je známo). Protože se odmítla vzdát Falun Gongu, kopali do ní a bili ji velkou silou do obličeje, přičemž jí způsobili poranění hlavy a levého oka.

Na protest proti špatnému zacházení zahájila paní Zhao ve vězení hladovku. Vězeňská stráž odpověděla dalším násilím, nuceně ji krmili a bili ji těžkým předmětem. Bití vyústilo ve zlomeninu krční páteře, která paní Zhao od krku dolů zcela paralyzovala. 22. června 2000 byla Zhao poslána do haidianské nemocnice, přitom jí nebyly sňaty okovy na nohou a pouta na rukou. Bez toho, aby kontaktovali příbuzné, policisté nařídili lékařům, aby ji ihned operovali. Po operaci byla paní Zhao nadále paralyzována.

Očití svědkové popsali situaci paní Zhao těmito slovy: *„Nebylo v silách paní Zhao sdělit přítomným, kde přesně v těle cítí bolest, dávala pouze najevo, že velice trpí. Stále signalizovala své sestře, aby jí otřela obličej a dala napít vody. (...) Ačkoli vrstva kůže na jejím obličeji byla téměř sedřena, stále žádala svou sestru, aby jí otírala obličej. Když viděla, jak Zhao trpí, proplakala její sestra celou noc. Dokonce ani zdravotní sestra nemohla unést pohled na paní Zhao a opustila pokoj, aby se uklidnila. V této době, jen za první měsíc hospitalizace, se účet za nemocniční péči vyšplhal na 120 000 yuanů. Haidianský policejní okrsek, který byl přímým viníkem zdravotního stavu paní Zhao, tento účet odmítl zaplatit, a vystavil tak haidianskou nemocnici a především rodinu paní Zhao velkému tlaku a potažmo těžkým finančním problémům.“*

Zhao Xin strávila v tomto žalostném stavu dalších pět měsíců, než na následky mučení zemřela. Její pohřeb se odehrál dne 13. prosince 2000 ve třetím kondolenčím sále pekingského hřbitova Babaoshan. Přišli se s ní rozloučit nejen její rodinní příslušníci a studenti, ale i davy praktikujících Falun Gongu, přinášející velké množství žlutých květů k památce zemřelé. Většině z nich policie zamezila vstup na pozemek hřbitova.

Následky bití znamenaly pro paní Zhao Xin trvalé ochrnutí a následně i smrt

13. prosince 2000 – pohřeb paní Zhao Xin. Praktikující Falun Gongu přinášeli žluté květy k uctění její památky, mnohým z nich ale policie zablokovala přístup do obřadní místnosti

Ani na pohřbu policisté nepřestali rodině paní Zhao Xin působit problémy. Policisté bezprostředně před obřadem znovu cenzurovali smuteční řeč a sundali také z pohřebních věnců pásky se smutečními verši. Jen díky obětavému zásahu mnoha praktikujících se podařilo „uklidit” do bezpečí muže, který ceremonii fotografoval. Další fotograf byl na místě zatčen stejně jako mnoho z více než 1000 praktikujících, kteří na pohřeb přišli.

Paní Xiong Wei
Otrocká práce a bití

Osmnáctého července 2005 promluvila na pražském Staroměstském náměstí paní Xiong Wei. Pětatřicetiletá praktikující Falun Gongu, žijící v Německu, přijela do České republiky vypovědět o své zkušenosti z čínského tábora nucených prací, kde strávila dva roky. Za znovu nabytou svobodu vděčí intervenci německé vlády, organizaci pro lidská práva a zejména velké podpoře lidí z celého světa. Pekingský pracovní tábor, kde byla vězněna, obdržel za dobu jejího zadržování na 40 000 pohlednic za její propuštění.

Xiong Wei studovala v letech 1993–1999 na Technické univerzitě v Berlíně. V době studií začala praktikovat Falun Gong. V roce 2000 se vrátila do Číny, kde nastoupila v pekingské pobočce německé firmy. Pátého ledna 2002 byla zatčena policisty v civilu v okamžiku, kdy na pekingské ulici rozdávala letáčky s informacemi o Falun Gongu. Později byla poslána do Pekingského ženského tábora nucených prací, kde si měla odpykat dvouletý trest odnětí svobody.

Poté, co se dozvěděla o zatčení Xiong Wei, začala německá sekce Mezinárodní společnosti pro lidská práva (ISHR) spolu s německými praktikujícími Falun Gongu usilovat o její záchranu. Iniciovali rozsáhlou petiční akci a sérii aktivit, mezi něž patřilo i posílání pohledů na adresu pracovního tábora. S pomocí německé vlády, nevládních organizací a soukromých osob byla Xiong Wei nakonec v roce 2004 propuštěna.

Otrocká práce a vymývání mozku

Součástí věznění byla i otrocká práce. Pracovní doba v táboře začíná v 7:00 a končí ve 22:00. Xiong Wei byla přidělena k balení jídelních hůlek do papírových obalů, přičemž požadavek byl, aby balila 7 párů za 2 vteřiny. *„Člověk si vlastně ani neuvědomoval, co jeho ruce dělají. Ačkoli hůlky nesly značku o provedené sterilizaci, byly vyráběny v nehygienickém, až nechutném prostředí,“* uvedla Xiong Wei na tiskové konferenci, uspořádané ve Frankfurtu bezprostředně po jejím návratu.

Původní název Pekinského ženského tábora nucených prací byl Tiantanghe nebo také Pracovní tábor Xinan. Před začátkem perzekuce Falun Gongu zde bylo vězněno 100 až 200 lidí, většina za zneužívání drog a za prostituci. Když bylo zahájeno potlačování Falun Gongu, počet vězňů dramaticky vzrostl, až na 1 000 v dubnu 2001. Tábor se objevil i v televizním seriálu „Život za nic nemůže“ („Life is Innocent“), který pod hlavičkou čínského ministerstva spravedlnosti produkovaly společnosti Legal Film Centre a Xian Dingma Film Production Company. Seriál se odehrával v kulisách Pekingského ženského tábora nucených prací a popisoval, jak se policie a vězeňský personál snaží ze všech sil „zachránit“ praktikující Falun Gongu. Seriál přitom jednoznačně usiloval o pohanění Falun Gongu, zakrývání brutální perzekuce v táboře a podněcování nenávisti vůči praktikujícím. Na růžovo natřené budovy tábora měly v televizním divákovi budit dojem, že tábor je místem klidu a něžnosti. Přitom byl místem intenzivního mučení: *„Po dvou týdnech opakovaného mučení mě tak bolely nohy, že jsem se nemohla sama zvednout z toalety, ostatní mi museli pomáhat,“* říká Xiong Wei.

Xiong Wei po svém návratu do Německa uvedla: *„Pokaždé, když mi přijde na mysl, že mohu praktikovat kultivaci ve svobodném prostředí, cítím se velmi šťastná. Pak moje nálada poklesne, když si připomenu, kolik praktikujících Falun Gongu v Číně nadále trpí.“*

> *„Hned první den nás zavlekli na výcvik a přinutili nás stát na jedné noze, abychom si „zacvičily“. Když jsme už nemohly a celé se třásly, policisté na nás řvali a bili nás. K večeři nám dali chleba a kyselý nálev, v noci nám nedovolili spát. Každý praktikující Falun Gongu měl přidělené dva instruktory a další policisty, kteří ho měli nuceně „transformovat“. Druhý den ráno nás nahnali do sušárny. Měly jsme udělat pět set dřepů, ale to nezvládla žádná z nás, maximálně sto. Tak nás zmlátili. Odpoledne jsme musely ven kopat příkopy. Po celodenním mlácení jsme měly zadky samou modřinu a žádná nemohla normálně chodit. Když jsme chtěly vystoupit na schod, musely jsme si vytahovat nohy rukama.“*
>
> Xiong Wei pro Literární noviny, 18. července 2005

Paní Xiong Wei se po dvou letech věznění vrací do Německa, 29. září 2004

Xiong Wei podává na veřejném shromáždění na Staroměstském náměstí v Praze otřesné svědectví o mučení a otrocké práci, kterým byla podrobena během svého věznění v Číně

Pekingský ženský tábor nucených prací Tiantanghe, kde byla vězněna a nelidsky mučena paní Xiong Wei

Čtyřicet tisíc takovýchto pohlednic došlo za dobu věznění paní Xiong Wei na adresu Pekingského ženského tábora nucených prací

Pan Zhao Ming
Spánková deprivace, setrvávání v bolestivých polohách, mučení elektrickým proudem

Pan Zhao Ming, věk 36 let. Narodil se ve městě Changchun v Číně, dnes žije v Irsku. Prvního května 2007 navštívil Českou republiku jako host akce *„Letná 2007 – První máj bez komunistů a nikdy jinak“*. Předchozího dne vystoupil v pořadu České televize Události, komentáře, kde svědčil o věznění a mučení, které podstoupil v Číně. V rámci své návštěvy Prahy přednášel v městské knihovně, poskytl rozhovory časopisu Týden, Českému rozhlasu-Radiožurnál, Krajským novinám a dalším médiím.

Než se přestěhoval do Irska, pan Zhao pracoval pro pekingskou společnost, podnikající v oblasti internetových technologií. Poté, co mu skončila smlouva s pekingskou firmou, vydal se v roce 1999 do Irska, kde na Trinity College v Dublinu hodlal absolvovat inženýrská studia v oboru počítačová věda. *„Když vypukla perzekuce, s hrůzou jsem na stránkách Minghui.org sledoval rostoucí počet umučených praktikujících,“* vypráví Zhao. *„Když jsem četl, jak rafinované způsoby mučení na ně policie a vězeňská stráž používá, aby je přinutila podepsat tzv. dvojí slib, ptal jsem se sám sebe, zda bych něco takového vydržel. Na Vánoce 2000 jsem jel do Číny na prázdniny. Neklidné svědomí a má víra v pravdivost mě zakrátko přivedly do Státního úřadu pro apely v Pekingu. Zde jsem vyplnil formulář, ve kterém jsem si stěžoval na nespravedlivé zacházení s praktikujícími Falun Gongu. Hned na místě jsem byl zadržen!“*

Zhao Ming po svém propuštění uvedl: „Vycházím z pracovního tábora bez pocitu štěstí, naděje či úlevy, protože má duše byla zavražděna.”

Zhao Ming poskytuje jako host Letné ‘07 rozhovor ČT 24

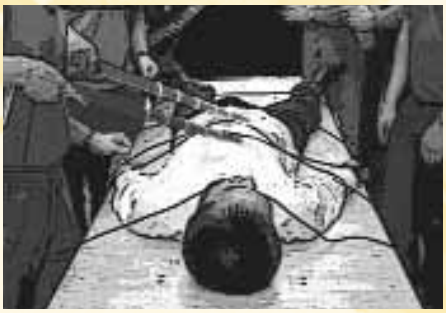

Zhao Ming – rekonstrukce mučení elektrickým proudem

Bez řádného soudu byl pan Zhao zatčen a uvězněn v šesti různých detenčních centrech a pracovních táborech v Pekingu, celkem na dobu 1 roku a 10 měsíců. V době jeho zadržování uspořádali jeho spolužáci řadu úporných kampaní za jeho záchranu. Na těchto aktivitách se výrazně podílela i irská Amnesty International. Na podporu pana Zhao Minga se v osobních jednáních s čínským premiérem vyslovili i irský předseda vlády Bertie Ahern a bývalá Vysoká komisařka Spojených národů pro lidská práva paní Mary Robinsonová. Nakonec byl pan Zhao v březnu 2002 propuštěn a mohl se vrátit k přerušeným studiím v Irsku.

„Používali šest elektrických obušků najednou...“

„(květen 2001) … mučení se zintenzivnilo. Byl jsem dlouhodobě nucen setrvávat v pozici „letadla“, tedy opřený zády o zeď s hlavou směřující k zemi a rukama za zády, vystrčenýma směrem vzhůru a opřenýma o zeď. Pravidelně na mě křičeli a byl jsem bit. Celou dobu jsem měl zakázáno spát. Dva týdny v kuse jsem byl přinucen strávit v podřepu. Dodnes v důsledku toho ztrácím cit v nohou.

Byl jsem umístěn na samotku, několik dní jsem musel stát v pozoru, a to dvacet hodin denně, což vyústilo v otoky rukou a nohou. Byla mi vymezena „špinavá práce“, sběr a pořádání vězeňských odpadků. Byl jsem znovu vrácen do Tuan He, kde jsem byl dva týdny před mým propuštěním podroben šokování elektrickými obušky, které provádělo pět policistů včetně dvou vyšších důstojníků pracovního tábora. Stále po mě žádali, abych se vzdal Falun Gongu. Když jsem odmítl, přivázali mě na prkno na podlaze a používali na mě šest elektrických obušků najednou. Toto trvalo půl hodiny. Dělo se to v budově stranou ostatních vězňů.“

Z místopřísežného prohlášení Zhao Minga, svědectví v kriminálním případě WSC 548 (2002), Hongkong

V táboře Tuan He ho vězeňská stráž také převychovávala „odborným“ lámáním vazu. Bití bylo na denním pořádku. *„Byl to intenzivní kolotoč vymývání mozku, doslova nevylíčitelný duševní zápas o zdravý rozum,“* vzpomíná Zhao. *„Na našem bloku nás bylo několik stovek, byli jsme kromě mučení nepřetržitě „vychovávání“ propagandou, očerňující Falun Gong. Přežil jsem jen díky svému přesvědčení a meditaci. Slýchali jsme o místech mnohem horších, než byl náš tábor. Velké množství zatčených z náměstí Nebeského klidu odmítlo po zatčení uvést svou identitu. Tito lidé byli soustředěni do tajných táborů. Tím, že neřekli, kdo jsou, chtěli chránit své rodiny před perzekucí, paradoxně se ale sami stali velice zranitelnými.“*

Po návratu do Irska se Zhao stal jedním z klíčových svědků žaloby v mezinárodních procesech proti pachatelům perzekuce z řad nejvyšších státních představitelů Číny. Mezi nimi lze jmenovat bývalého čínského prezidenta Ťiang Ce-mina, bývalého čínského místopředsedu vlády Li Lanqinga, místopředsedu vlády Huang Ju, předsedu politického a justičního výboru Čínské komunistické strany Luo Gana a další.

Paní Gao Rongrong
Mučení elektrickým proudem, zmizení těla jako důkazu mučení

Zpráva serveru Clearwisdom.net z 16. června 2005: *„Po dlouhém a brutálním mučení zemřela v nemocničním pokoji Čínské lékařské univerzity v Shenyang, provincie Liao-ning, paní Gao Rongrong. Pozůstatky paní Gao byly umístěny do pohřebního ústavu města Shenyang, přičemž úřady naléhaly na její rodinu, aby tělo bylo co nejdříve zpopelněno (čímž budou odstraněny veškeré důkazy o mučení, kterého se na paní Gao policisté dopustili). Podle statistik, vedených serverem Clearwisdom.net, je paní Gao Rongrong 2575. praktikujícím Falun Gongu, u něhož byla prokázána smrt následkem pronásledování a mučení. Ve městě Shenyang jde o 54. případ.“*

Paní Gao pracovala na Univerzitě umění v Shenyangu jako hlavní účetní. V roce 2003 byla na udání zatčena (za praktikování Falun Gongu) a poslána do tábora nucených prací Longshan. Již první večer po zatčení byla podrobena sedmi hodinám pálení elektrickými obušky (jména jejích dvou mučitelů jsou známa). Když už nemohla mučení déle snášet, vyskočila paní Gao z okna druhého poschodí. Při pádu si zlomila obě kyčle, jednu nohu a rozdrtila patu. Pracovní tábor jí poslal do Shenyangské vojenské nemocnice, později byla přeložena do policejní nemocnice tamtéž. 18. května 2005 její rodina zažádala, aby byla přeložena do nemocnice Čínské lékařské univerzity. Gao zde přijali na ortopedické oddělení, ale doktoři jí nemohli v té době operovat, protože byla příliš slabá. Po více než třech měsících krutého utrpení měla v moči krev, nemohla nic jíst ani pít, nemohla zavřít oči a byla velmi vyhublá. Přestože doktoři stanovili, že umírá, shenyangský justiční výbor nedovolil, aby byla z nemocnice propuštěna domů.

Pracovní tábor Masanjia, místo, kde byla umučena paní Gao Rongrong

Paní Gao, účetní na Luxun Fine Arts College (město Shenyang), byla zatčena na základě udání, že distribuuje studentům materiály Falun Gongu

Následky mučení v táboře nucených prací Longshan (Shenyang) ze 7. května 2004: tvář paní Gao po sedmi hodinách pálení elektrickými obušky

Přes veškeré úsilí příbuzných úřady mlčí jak k případu umučení paní Gao, tak i k následnému zmizení jejího těla

Bezmocní rodiče paní Gao, její téměř osmdesátiletý otec a pětasedmdesátiletá matka před prokuraturou v Shenyangu v den 1. výročí dceřiny smrti

Odvážný útěk

Pátého října 2004 proto skupina praktikujících Gao odvážně zachránila z místa jejího dočasného pobytu, přičemž rozeslala fotografie jejího spáleného obličeje do celého světa. Zodpovědní policejní důstojníci popřeli zločiny, které byly na Gao spáchány. Ministerstvo veřejné bezpečnosti mezitím označilo její útěk za klíčový případ „č. 26“ tohoto roku. Nejvyšší představitel Úřadu 610, Luo Gan, si vzal osobně tento případ na starost. Z obavy, aby Gao jako svědek perzekuce nevycestovala z Číny, nařídil, že ona i ti, kdo jí pomohli na svobodu, musejí být zatčeni za jakoukoli cenu. Na jeho příkaz došlo ke spolupráci justičního výboru Čínské komunistické strany provincie Liao-ning, místní prokuratury, úřadu spravedlnosti a policejní stanice. Všechny subjekty se snažily co nejlépe zakrýt informace o tomto případu. Praktikující, kteří pomohli Gao na svobodu, byli mezitím zatčeni a brutálním způsobem mučeni. Ti, kteří se podíleli na útěku paní Gao (Dong Jingya, Zhang Lirong, Wu Junde, Liu Qingming a Ma Yuping) byli uvězněni a zadržováni v shenyangském centru na vymývání mozků uvnitř pracovního tábora Zhangshi. Pana Suna, který se na útěku Gao také podílel, policejní důstojníci brutálně bili a dávali mu elektrické šoky na choulostivá místa. Sunova tchyně, manželka a švagrová jsou všechny uvězněny v pracovním táboře Zhangshi, kde podstupují „transformaci“ a vymývání mozků.

Nové zatčení

Gao byla znovu zatčena 6. března 2005. Přesně o tři měsíce později byla převezena z pracovního tábora Masanjia do nemocnice Čínské lékařské univerzity. 12. června 2005 obdrželi její rodiče oznámení, že konečně mohou navštívit svoji dceru. Spěchali do nemocnice, ale když přišli, ležela už paní Gao v hlubokém komatu; její tělo bylo zcela bezvládné a dýchala jen pomocí přístroje. Byla vyzáblá až na kost. Doktoři prohlásili: *„Když ji sem přivezli, byla již ve velmi špatném stavu.“* Podle výpovědi rodičů byla nemocnice plná zvláštních „neznámých“, kteří hlídali všechny dveře a vchody. Mnoho tajných i uniformovaných policistů na chodbách se ptalo jeden druhého: *„Kdy už zemře?“* 16. června 2005 paní Gao Rongrong zemřela v nemocničním pokoji, ve věku 37 let.

Úřady zařídily „zmizení“ těla

Rodiče, kteří viděli vlastní dceru umírat ve velmi žalostném stavu, se rozhodli apelovat na státní úřady za vyšetření násilného zavinění dceřiny smrti. Úřady s oběma starými lidmi rozehrály hru, ve které je soud odkazoval na prokuraturu, ta je posílala na policii, policie přehrála zodpovědnost na zástupce pracovního tábora Masanjia a tito věc podstoupili Úřadu 610. Oficiální místa nejenže celý jeden rok nebyla schopna určit, které z nich má zodpovědnost za úmrtí paní Gao, úřady vytrvale starým rodičům vyhrožovaly, aby se případem své dcery okamžitě přestali zaobírat. Navíc státní moc „zařídila“ zmizení těla paní Gao. To bylo původně vydáno rodičům, kteří jej umístili do pohřebního ústavu Wenguantun. Odtud ale bylo tělo bez jejich vědomí přemístěno neznámo kam a rodičům ani příbuzným nejenže již nebylo vydáno, nesměli ho už ani spatřit.

Praktikující formují znaky Pravdivost – Soucit – Snášenlivost, Leshan, 1998

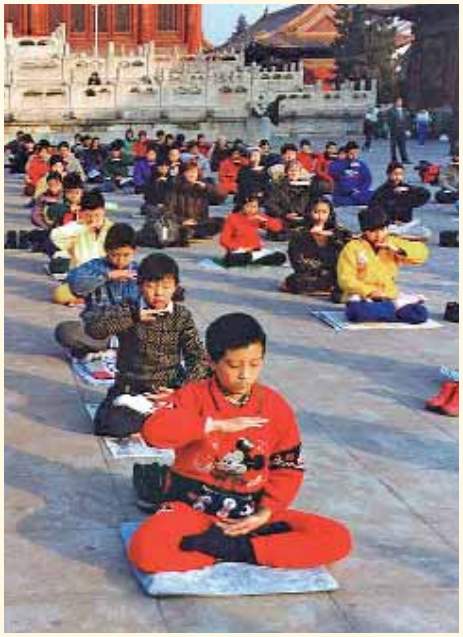

Mezinárodní Fa konference, Peking, 1998

Konference na výměnu kultivačních zkušeností, Guizhou

Nanchang, začátkem roku 1999

Shenyang, 1998

Chengdu

Shuangcheng, květen 1999

Skupinová cvičení v Číně před rokem 1999

Praktikující formují emblém Falun, Wuhan, 1997

Shengyang, květen 1998

Mladí praktikující, Čína (blíže neurčeno)

Guangzhou

Peking

Changchun

Peking

Zinscenované sebeupálení a klamání veřejnosti

„Pronásledování Falun Gongu porušuje ústavu Čínské lidové republiky. (...) Ťiang Ce-minův režim vytvořil vládní Úřady 610 po celé Číně za účelem pronásledování praktikujících Falun Gongu, a to pomocí systematického vymývání mozků, mučení a vražd ění. (...) Na ututlání těchto zvěrstev byla použita státem schválená opatření jako okamžité zpopelnění obětí, zamezení pitvy a falšování skutečností, jako je příčina úmrtí, které je často vydáváno za „přirozené“ nebo „sebevraždu“.

Z rezoluce sněmovny Kongresu USA
jednohlasně schválené počtem hlasů 420–0, 24. 7. 2002

Aby ospravedlnil své zločiny a unikl vlně světové kritiky, Ťiangův režim spustil zároveň s pronásledováním dezinformační kampaň. Začátkem roku 2001 se úřady pokusily zinscenovat sebeupálení pěti lidí na náměstí Nebeského klidu.

Státní média tvrdila, že upálení jsou praktikující Falun Gongu, čímž ve společnosti podněcovali nenávist vůči němu. Nezávislí reportéři ale inscenované sebeupálení analyzovali a při pozorném prozkoumání videozáznamu, který publikovala čínská vláda, se objevilo mnoho nesrovnalostí. Objevené mezery byly důvodem, proč v roce 2001 vydala nevládní organizace OSN pro vývoj mezinárodního vzdělání, která se zabývá lidskými právy, následující prohlášení: *„Čínský režim poukazuje na to, že údajný incident sebeupálení na náměstí Nebeského klidu 23. ledna 2001 je důkazem, že Falun Gong je „zlý kult“. Do našich rukou se ale dostal videozáznam, který dokazuje, že tato událost byla zinscenovaná vládou.“* Tento názor jednoznačně podpořila i mnohá zámořská média, mimo jiné The Washington Post, Media Channel, The New York Times, The Boston Globe a další. V uveřejněných reportážích vyšlo najevo, že čínská vláda pomocí tohoto případu manipuluje veřejné mínění doma i ve světě.

Reakce na „sebeupálení“

Večer 5. března 2002 odvysílalo osm kanálů televizní stanice ve městě Changchun paralelně dokumentární pořad, odhalující kruté pronásledování Falun Gongu čínskou vládou a pravdu o zinscenovaném sebeupálení na náměstí Nebeského klidu. Vlna překvapení se rychle rozšířila za hranice města. Nazítří si lidé mezi sebou začali šeptat: *„Sebeupálení je podvod“.*

Toto vysílání bylo vůbec prvním případem v historii komunistické Číny, kdy se nesouhlas pronásledované skupiny promítl přímo do státem řízených médií.

Zinscenované sebeupálení nicméně podvedlo čínskou veřejnost. Jak uvedl americký deník Washington Post v článku z 5. dubna 2001: *„Sebeupálení pěti údajných praktikujících na náměstí Nebeského klidu 23. ledna bylo přelomovým bodem. Dvanáctiletá dívka a její matka zemřely a strana z tohoto incidentu učinila středobod své kampaně na zdiskreditování Falun Gongu. Opakovaným vysíláním záběrů hořícího těla holčičky a rozhovorů s ostatními, kteří uváděli, že věří, že sebeupálení je přivede do ráje, přesvědčila vláda mnoho Číňanů, že Falun Gong je „zlý kult“.“*

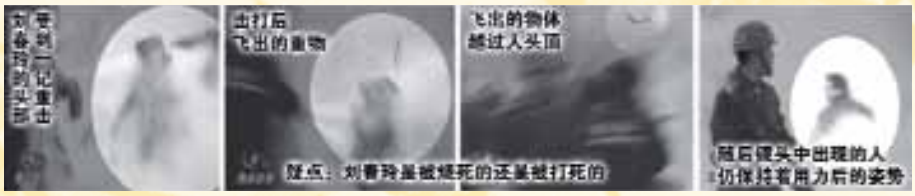

Jedna z „nesrovnalostí“, prokázaných při analýze videozáznamu materiálu, který o sebeupálení odvysílala CCTV. Na videozáznamu je zřetelně vidět, že na místě byl přítomen muž ve vojenské bundě (agent), který těžkým objektem zasáhl do hlavy jednu z „upálených“. Paní Liu Chunglin po zásahu předmětem do hlavy okamžitě klesla na zem (je možné, že jí velmi silný úder předmětu usmrtil). Podle jejích zuřivých pohybů a podle svědků, kteří ji těsně předtím slyšeli křičet, je pravděpodobné, že paní Liu měla v úmyslu nějakým způsobem sabotovat průběh „sebeupálení“

V bezprecendentním apelu za lidská práva se 36 praktikujících Falun Gongu ze 12 západních zemí vydalo do Číny. Na náměstí Tiananmen pak pozvedli banner s nápisem „Pravdivost Soucit Snášenlivost“. Byli ihned zatčeni a deportováni ze země. Některé z přicházejících apelujících policisté zbili, jiné obtěžovali či okradli

Mnoho dezinformovaných lidí začalo poté pomáhat vládě s pronásledováním, nebo se dokonce přímo účastnilo bití praktikujících. Na zhoubný vliv státní propagandy na čínskou veřejnost několikrát upozornila i Amnesty International, která dlouhodobě sleduje podněcování nenávisti jako represivního nástroje vůči Falun Gongu.

Praktikující Falun Gongu se proto všemožnými způsoby snažili objasnit veřejnosti fakta, aby si lidé uvědomili, že pronásledování staví na lži. Podstupovali tak riziko věznění, mučení a fyzické likvidace. Jsou známy případy, kdy policie změnila svůj postoj, když se vězni z cel, kde byli zadržováni praktikující, začali učit Falun Gong. Dokonce i někteří lidé z Úřadu 610 se sami začali věnovat Falun Gongu.

Pro Ťiang Ce-mina bylo to, že pravda vystoupila na povrch, katastrofou. Po odvysílání programu o Falun Gongu v changchunské televizi vydal rozkazy, že pokud se vyskytne podobný případ, městští úředníci budou propuštěni. Policii v Changchunu nařídil, aby praktikující, kteří se na vysílání podíleli, byli „bez výjimky zabiti“. Pobočkám Úřadu 610 rozkázal, aby každého praktikujícího, který byl spatřen, jak rozdává materiály Falun Gongu, „na místě zastřelili“. Po vysílání v Changchunu bylo ve městě zatčeno více než 5000 praktikujících, z nichž deset vzápětí zemřelo „při vyšetřování“. Když policisté zatýkali pana Liu Chengjuna, strůjce vysílání, střelili ho do obou nohou, i když už byl spoután řetězy a měl pouta na rukou. Liu Chengjun zemřel v době Vánoc 2003 poté, co celý rok snášel ve vězení mučení.

Dodnes se ze soucitu k čínským lidem stovky praktikujících z Austrálie, USA, Kanady, Finska, Belgie, Německa, Švýcarska a několika dalších zemí vydaly do Číny, kde protestovaly proti mučení a očerňující propagandě. Ve svých zemích často rozdávají letáky čínským turistům, kteří jsou překvapeni, že (narozdíl od toho, co jim doma tvrdí vláda) Falun Gong v zahraničí není zakázaný. Mnoho protestujících ze zahraničí bylo v Číně zbito, protiprávně zadržováno nebo sexuálně obtěžováno na policejních stanicích. Nejznámějším případem byl protest 36 praktikujících ze západních zemí na náměstí Tiananmen. Byli vyslýcháni, zastrašováni, obtěžováni a biti, nebylo jim dovoleno kontaktovat rodinu ani velvyslanectví jejich zemí a většině z nich policie odcizila cennosti. Když se tito lidé odvolávali na mezinárodní normy pro zacházení s příslušníky cizích zemí, policisté jim odpověděli: *„Tady jste v Číně.“*

Pokus o vraždu v Jižní Africe

Dvacátého osmého června 2004, asi ve 20.30 jelo pět praktikujících Falun Gongu autem z letiště v Johannesburgu, hlavního města Jihoafrické republiky. Najednou se k nim zezadu přiblížilo bílé auto a zahájilo na jejich vůz střelbu z útočné zbraně AK-47. Auto praktikujících a jeho řidič byli zasaženi a vytlačeni z cesty. Zraněnému řidiči se podařilo zastavit v poli. Ozbrojení muži se zastavili a několik vteřin vše sledovali, potom z místa činu odjeli.

Tato střelba nebyla „běžným" přepadením nebo pokusem o vraždu. Fakta ukazují na politický motiv. Oběti patřily ke skupině devíti praktikujících Falun Gongu z Austrálie, kteří v době čínské státní návštěvy přijeli do Jihoafrické republiky podat žalobu, obviňující čínského zástupce předsedy vlády Zenga Qinghonga a ministra obchodu Bo Xilaie ze zločinů mučení a genocidy. Ještě předtím, než odjeli z Austrálie, obdržel jeden z nich několik výhrůžných telefonátů a na letišti v Johannesburgu si všimli podezřelého muže, který je sledoval.

Spěšně vydané prohlášení čínské ambasády v Jihoafrické republice z 30. června jen přispělo k podezření z objednaného zločinu. Ambasáda prohlásila, že incident je „spiknutím Falun Gongu" a varovala mezinárodní média před šířením „nezodpovědných zpráv o incidentu".

Tento ozbrojený útok nebyl jediným případem útoku na praktikující mimo Čínu. V samotném USA bylo zdokumentováno několik případů fyzického napadení praktikujících Falun Gongu, vzešlých z čínských zastupitelstev v San Franciscu, Chicagu a New Yorku. V odpověď na množící se trestné činy, porušující občanská práva, schválila Sněmovna reprezentantů amerického Kongresu 4. října 2004 jednomyslně rezoluci č. 304. Žádá v ní Čínu, aby okamžitě ukončila pronásledování Falun Gongu v Číně i mimo ni.

Po svém návratu do Jihoafrické republiky David Liang nadále vyučuje místní lidi cvičení Falun Gong

Prostřílené nohy Davida Lianga po tom, co bylo auto praktikujících Falun Gongu napadeno cestou z letiště, J. A. R., 2004

David Liang poskytuje interview reportérovi jihoafrického listu Sowetan

Stopy střelby na voze, v němž cestovali praktikující Falun Gongu

David Liang, oběť ozbrojeného útoku na praktikující Falun Gongu v době oficiální návštěvy Zeng Qinghonga a Bo Xilaie v J. A. R., 2004

Praktikující Falun Gongu v Etiopii...

... a v Tanzánii

Tlak čínské vlády

Kromě podvádění domácí veřejnosti čínská vláda opakovaně vyhrožuje ekonomickými sankcemi nejen jiným zemím, ale i městům, a dokonce i obchodním subjektům, které veřejně kritizují pronásledování Falun Gongu. Touto taktikou ovlivnila několik západních mediálních společností, aby při reportážích o porušování lidských práv v Číně zaváděly cenzuru, a přinutila dokonce i vlády některých demokratických zemí, aby mlčely o otázce Falun Gongu.

Čínské agentury se nespokojily pouze s vydíráním na politické a ekonomické úrovni. Poslanec kanadského parlamentu Rob Anders hovoří o napadení čínskými diplomaty, jemuž byl vystaven v únoru 2000: *„Měl jsem na sobě tričko s nápisem na podporu Falun Gongu a šel jsem na setkání, které uspořádala čínská ambasáda v budově parlamentu. Stál jsem na konci místnosti a najednou mě obstoupili čtyři muži, začali mě obtěžovat, ukazovali na mě prstem a přitom mě nutili, abych odešel, že nejsem vítaný host. „Běž domů, kovboji, nevíš, co děláš...“ Okamžitě mě napadlo, že čtyři lidé, kteří utvoří gang ve jménu Čínské lidové republiky, jsou přesvědčeni, že mohou uniknout, když budou ohrožovat mě, poslance, a to na kanadské půdě a na mém pracovišti, v Dolní sněmovně parlamentu. Dokážete si představit, co potom dělají lidem doma ve své vlastní zemi? To překračuje všechny meze. K incidentu přišel reportér, kterému začali brát fotoaparát, pokoušeli se ho shodit na zem a přikazovali mu, aby odešel... Dávali rozkazy svobodnému novináři zde v Kanadě... Bylo to absolutně odporné. Ukázalo to, čemu musí čelit Falun Gong. Jsme v kritickém bodě. Když se tomu nepostavíme nyní, historie se za námi bude ohlížet s povzdechem.“*

Podobné incidenty, včetně zastrašování a nátlaku se odehrály i ve Francii, v Německu, USA, Rusku, Thajsku a v Hongkongu, kde byly místní policejní síly nuceny do zatýkání praktikujících Falun Gongu, kteří využívali svého práva na pokojnou demonstraci.

V roce 2007 bylo zaznamenáno několik znepokojivých případů vyhoštění čínských praktikujících Falun Gongu z Ruska zpět do Číny, přičemž úřady zcela ignorovaly, že vyhoštění měli oficiální status uprchlíka, který udělují Spojené národy (UN Refugee). V případu z 28. března 2007 ruští imigrační úředníci vyhostili paní Ma Hui s dcerou zpět do Číny, do rukou stejných „kádrů“, před kterými v Rusku vyhledala status uprchlíka Spojených národů. 13. května téhož roku byl stejným způsobem vyhoštěn zpátky do Číny další praktikující Falun Gongu s tímto statutem, 73letý profesor Gao Chunman. Těmto lidem hrozí v Číně nebezpečí internace v pracovních táborech a mučení.

Případ monitorování a obtěžování muži čínské národnosti zaznamenali v únoru 2006 i praktikující Falun Gongu na Slovensku.

Hongkongská policie brutálně zasahuje proti evropským a hongkongským praktikujícím Falun Gongu, kteří pokojně apelují před čínským zastupitelstvem v Hongkongu, 14. března 2002

Z napadení několika praktikujících (23. července 2003) před restaurací v newyorském China Townu, kde pokojně rozdávali letáky a vystavovali transparent s nápisem „Ťiang Ce-min je obžalovaný ze zločinu genocidy“

Zvláštní agent „zasahuje“ při protestech proti perzekuci před velvyslanectvím ČLR, Německo, 13. 4. 2002

Při Ťiang Ce-minově státní návštěvě Islandu zamezily islandské úřady několika desítkám praktikujících vstup do země. Sedmdesát z nich bylo zadrženo na letišti, kam se ihned dostavilo několik stovek protestujících Islanďanů. Ti se na místě naučili cvičení Falun Gong a poté žádali policii, aby je také zadržela. Díky tlaku veřejnosti byli praktikující propuštěni a Island'ané se za incident omluvili prostřednictvím velké petiční a mediální kampaně

Média, která informují o perzekuci

„Dnes já, „člen“ strany, který již dlouho neplatí členské poplatky a který se již mnoho let neúčastní žádných stranických aktivit, formálně vystupuji z této nelidské, nespravedlivé a zlé strany. Dnešek je nejdůstojnější den mého života.“

Gao Zhisheng [Kao Č'šeng]
jeden z nejznámějších čínských advokátů, zastánce lidských práv,
13. prosince 2005

The Epoch Times

Čínská verze novin The Epoch Times (také Epoch Times) vznikla jako odpověď na vzrůstající poptávku po necenzurovaném zpravodajství z Číny. Poprvé noviny vyšly tiskem v květnu 2000 v New Yorku, následovalo spuštění webové verze v srpnu téhož roku. Brzy začaly oblastní redakce vydávat místní verze Epoch Times, a daly tak vzniknout největším čínsky psaným novinám mimo kontinentální Čínu a Taiwan. Anglická mutace Epoch Times byla na internetu spuštěna v září 2003, v srpnu 2004 začaly Epoch Times vycházet v New Yorku v anglické tištěné verzi. Dnes se náklad newyorského vydání pohybuje kolem 80 000 ks/vydání.

Epoch Times v současnosti provozují redakce ve 30 zemích světa a jsou vydávány v 17 světových jazycích. Tištěné a internetové edice vycházejí mimo jiné v čínštině, angličtině, němčině, francouzštině, španělštině, hebrejštině, ruštině, japonštině, korejštině a indonézštině, pouze v internetové verzi jsou noviny k dispozici v ukrajinštině, bulharštině, rumunštině, vietnamštině, švédštině a také ve společné československé verzi.

Nejvýznamnějším počinem novin Epoch Times bylo knižní vydání série úvodníků *Devět komentářů ke komunistické straně* a spuštění *Globálního online centra pro výstup z Čínské komunistické strany*.

New Tang Dynasty Television

...je 24 hodinová satelitní televizní stanice, která vysílá prostřednictvím francouzské družice nad Asií, Evropou, Austrálií a Severní Amerikou. Jde o nezávislou, neziskovou televizní stanici v čínském jazyce, která byla založena Číňany, žijícími v zámoří. Začala vysílat přes satelit v Severní Americe v únoru 2002, v červenci 2003 rozšířila vysílání nad Asii, Evropu a Austrálii. Její sídlo je v New Yorku, má v současnosti zpravodaje a dopisovatele ve více než 50 městech po celém světě (včetně Prahy). Za své poslání vyhlašuje objektivní zpravodajství, rozvíjení multikulturního porozumění mezi čínskou a západní společností, přispívání k pluralitě a svobodnému toku informací v „exilových“ čínských médiích. Divácká obec NTDTV se skládá z více než 200 milionů diváků po celém světě, vybrané pořady lze stahovat v anglickém jazyce na Ntdtv.com. Stanice je k dispozici ve formě satelitního, kabelového i internetového vysílání. Mezi Číňany na Západě je dobře známá pro svou dlouhodobou asistenci neoficiálním představením u příležitosti oslav Čínského Nového roku (tzv. Spectacular, také Gala). Čínská novoroční gala v režii New Tang Dynasty Television více než úspěšně konkurují představením, která za velkých finančních obětí vysílá na zahraniční turné čínský režim. Proto je NTDTV dlouhodobě trnem v oku čínskému komunistickému režimu.

Radio Free Asia (Rádio Svobodná Asie)

Je asijskou obdobou u nás dobře známého Rádia Svobodná Evropa. Jde o nezávislou a neziskovou rozhlasovou stanici. Vysílá v devíti asijských jazycích (mandarínština, kantonština, ujgurština, dialekt Wu, tibetština – dialekty Uke, Amdo a Kham, barmsky, khmérsky, korejsky, laosky a vietnamsky. Usiluje o poskytování pravdivého zpravodajství a publicistiky posluchačům v asijském regionu, kteří žijí v totalitních režimech a nemají přístup k objektivním informacím.

Radio Sound of Hope (Rádio Hlas naděje)

Vysílá přes satelit a na středních vlnách do kontinentální Číny. V současnosti jde o největší nevládní subjekt, který poskytuje informační servis čínským občanům. Usiluje o zprostředkování necenzurovaných a objektivních informací. Zároveň se prostřednictvím programů jako „Speaking of Asia“ („Je řeč o Asii...“) snaží zprostředkovat západnímu posluchači nezkreslený pohled na čínskou kulturu ve všech jejích aspektech. Podobné programy vysílá pro oblast New Yorku, Washingtonu D. C. a australského Sydney.

Devět komentářů a vlna výstupů z Čínské komunistické strany

Pozoruhodnou kapitolou je vlna výstupů z Čínské komunistické strany. U jejího zrodu stojí médium The Epoch Times a zvláštní série úvodníků, vydaná knižně pod názvem Devět komentářů ke komunistické straně.

Tato kniha je opravdovou historií Čínské komunistické strany a vyšla s podtituly Kniha, která šokovala Číňany po celém světě a Kniha, která rozkládá komunistickou stranu. Je o ni mezi Číňany obrovský zájem, mimo jiné i proto, že detailně popisuje kontroverzní období čínské historie, jako byl např. Velký skok vpřed, řízený Mao Ce-tungem, a s ním související Velký hladomor, v němž zemřely desítky milionů Číňanů. Kniha znepokojivým způsobem pojednává o čistkách a politických „hnutích“, jimiž Čínská komunistická strana v minulosti iniciovala ve světovém měřítku neporovnatelná vraždění a vlny kanibalismu. Odhaluje také způsoby, jakými komunisté v Číně likvidovali tradiční kulturu, bojovali proti řádu a rovnováze životního prostředí a tak dále. Pátý z Devíti komentářů se zabývá impulzy, jež vedly prezidenta Ťiang Ce-mina k zahájení perzekuce Falun Gongu a dopady pronásledování na stoupence Falun Gongu.

Tato publikace, distribuovaná do kontinentální Číny v mnoha formách, doslova zasáhla čínskou společnost. Prostřednictvím speciálního softwaru (Dyna Web, Ultra Reach, Instant Messenger) překonává internetovou blokádu Číny. Lidé mimo Čínu využívají programy, které v kancelářích a bytech telefonních účastníků v Číně generují faxovou podobu Devíti komentářů. Zmenšená tisková podoba knihy putuje do Číny v tisících nenápadných obálek, zatímco sami Číňané si stahují videoztvárnění knihy z webových stránek, jako jsou http://www.xinshijue.org/. Devět komentářů je na webu přístupných v mnoha mediálních formátech, které jsou zvláště vhodné pro tvorbu VCD (video cd, určených pro přehrávání v osobním počítači). Jeden z těchto souborů, videosekvence na http://xinshijue.org/cd/down/9ping/9p.iso byl do dubna 2005 stažen přibližně 500 000krát. Statisíce Číňanů používá službu DynaWeb, aby vstoupili na (pro čínské uživatele jinak zablokované) webové stránky a knihu si přečetli.

Masová obliba Devíti komentářů vedla k nečekanému hnutí mezi členy Čínské komunistické strany a k vlně výstupů z ní. Nejčastěji Číňané ohlašují své rozhodnutí vystoupit z Čínské komunistické strany (a dvou s ní spojených mládežnických organizací) prostřednictvím e-mailu nebo zaregistrováním v internetovém či telefonickém online centru. Mnoho z nich vystupuje z komunistické strany pod přezdívkou (z obavy o svou bezpečnost). Lidé, kteří nemají přístup na internet, tak činí veřejným vyhlášením – vylepením ručně psaného plakátku na veřejném místě.

Denní návštěvnost Centra pro výstup z Čínské komunistické strany se pohybuje v řádech desítek tisíc lidí, k 15. srpnu 2007 se výše jmenovanými způsoby zřeklo svého členství v Čínské komunistické straně více než 25 milionů lidí.

Další způsoby objasňování pravdy

Praktikující Falun Gongu na území pevninské Číny řeší dlouhodobě otázku, jakými způsoby objasnit pravdu o perzekuci čínské veřejnosti, nepřetržitě manipulované propagandou. Jako nejefektivnější se ukázaly především dvě formy: umísťování informačních bannerů a transparentů na veřejných místech a „pirátská“ infiltrace do televizního vysílání.

Ručně šité či jinak podomácku vyráběné bannery rozvěšují praktikující v noci, často na stromy či na těžko přístupná místa ve výškách, aby byly co nejdéle čitelné. Podle zkušeností praktikujících, sdílených na čínských internetových serverech, se na této práci podílejí lidé všech věků, spolupracují na ní vnuci s prarodiči a podobně. V některých případech se přes noc v městské aglomeraci objeví i více než 1 000 informačních bannerů.

Pirátské vstupy do oficiálního televizního vysílání vyžadují tajnou práci odborníků a technologické zázemí. Historicky první případ infiltrace do vysílání čínské státní televize z 5. března 2002 následovala řada dalších. V červenci 2005 někdo pronikl do centrálního vysílání a následně ve 25 státem řízených televizních sítích odvysílal videoverzi Devíti komentářů. V té době byly signálem pokryty oblasti v Tianjinu, distrikt Kuan v provincii Šan-tung, Šanghaj, Shensen, provincie Hunan a Junnan, Vnitřní Mongolsko a provincie Ningxia a Zhejiang.

Devět komentářů se ve státem řízené televizní síti ve městě Haicheng v provincii Liao-ning objevilo i 5. února 2006. Tento mimořádný čin šokoval centrální vládu v Pekingu. Ve velmi krátkém čase vydala komunistická strana rozkazy k vyřešení tohoto případu. Začalo prohledávání města Haicheng, ke kterému byla přizvána i policie ze sousedního města Anshan. Číňané toto vysílání přivítali jako „dárek k Novému roku“.

Metodu, jakou perzekvovaní lidé v Číně vstupují do kontaktu se západním světem, zmínil v rozhovoru pro Epoch Times i biskup Václav Malý, který se v Číně setkal s mnoha disidenty a členy zakázané křesťanské podzemní církve: *„Pronásledovaní mají své způsoby, jak se bránit, např. dobře fungující síť, jakou se informace o zvůli a teroru komunistického režimu dostávají do rukou zahraničních médií.“* Zmiňovaná „síť“ přišla mnohokrát ke slovu i ve věci pronásledování Falun Gongu, kdy byly na Západ touto cestou vybavovány autentické náčrtky vězňů, graficky popisující mučení za zdmi věznic, když byl do USA expedován kinofilm, zachycující apel 36 západních praktikujících na náměstí Nebeského klidu, nebo kresby vězněného výtvarníka.

Další případy „vývozu“ perzekuce mimo Čínu

V poslední době otřásly čínskou komunitou v zahraničí další případy, kdy byla perzekuce „vyvezena“ na Západ. Petra Jüana Li, zaměstnance Epoch Times, napadla 8. února 2006 v jeho bytě v americké Atlantě skupina útočníků čínské národnosti. Pan Li, specialista na informační technologie, který se posledních šest let aktivně zaobírá obhajováním lidských práv praktikujících Falun Gongu, byl při incidentu brutálně zbit a útočníci mu odcizili jeho osobní počítače. Nedlouho poté byl vyloupen pařížský byt paní Chen, koordinátorky evropského Gala, představení u příležitosti čínského Nového roku, které „konkuruje“ oficiálním „prorežimním“ oslavám.

Z dalších podobných případů lze jmenovat napadení hongkongské pobočky Epoch Times, kam čtyři útočníci vnikli rozbitými vchodovými dveřmi a zničili zde některé počítače, pokus o vloupání do kanceláře Epoch Times v Ottawě (Kanada), krádež počítačů z kanceláře Epoch Times ve středním Taiwanu a podobně.

V období čínského Nového roku, leden 2003, severní Čína

Kontinentální Čína, lidé si čtou bannery s informacemi o perzekuci, 2002

Nápisy „Falun Gong je skvělý“ a „Pravdivost – Soucit – Snášenlivost“ na hoře Xiangdang, listopad 2000

Severní Čína, 2004. Nápisy: „Každý si přeje dobrou budoucnost“, „Lidé mají v úctě pravdivost, soucit a snášenlivost“, „Mnoho štěstí“

Bannery na vesnici v provincii Heilongjiang

Nápisy objasňující pravdu podél železniční trati, severní Čína

Umělci za mřížemi

Odraz perzekuce ve výtvarném umění

„Dovolte mi, abych se hluboce sklonila před Vaším občanským a lidským postojem, před Vaším odhodláním seznámit světovou veřejnost s odpíráním základních lidských práv, jakým je i praktikování Falun Gongu, Vašim krajanům čínským režimem. Věřte, že metoda Falun Dafa, Vaše úžasné obrazy, ale i čas, pracují ve Váš prospěch!“

Marta Kubišová

zpěvačka a herečka
z dopisu podpory malířce Zhang Cuiying,
která byla v Číně vězněna za praktikování
Falun Gongu

Básně a kresby, vzniklé ve věznicích v Číně, jsou většinou potají kresleny kuličkovým perem a obtížně pašovány z Číny

Vlevo: „Lotosové květy vyrůstají z bahna“, vpravo: „Když vše vadne a opadává, červená švestka kvete“

Perzekuce Falun Gongu se dotkla i řady umělců. Kromě literatury, hudby, dokumentárního a hraného filmu se silně odrazila ve výtvarném umění. Vzniklo množství grafik, olejů, dřevorytů, komiksů, vystřihovánek, čínských vyřezávaných pečetí atd. Samostatnou kapitolu tvoří ilustrované básně a grafiky, vzniklé potají ve věznicích a propašované za jejich zdi.

Patnáct výtvarníků, z nichž někteří se stali oběťmi pronásledování, se v roce 2000 spojilo a vytvořilo umělecká díla, která v rámci putovní výstavy *Pravdivost, Soucit, Snášenlivost* obletěla celý svět. Obrazy, převážně oleje na plátně, zobrazují na jedné straně krásu meditace a na straně druhé hrůzu a brutalitu perzekuce. Poprvé byly vystaveny v listopadu 2004 v New Yorku (v Národním klubu umění), poté cestovaly do Kanady, Austrálie, na Nový Zéland a nakonec do Evropy. V České republice byly veřejnosti prezentovány již dvakrát, v Malé královopolské galerii v Brně a ve vyškovské knihovně v Praze.

Čtyři z výtvarníků, podílejících se na výstavě, přenesli do obrazů své osobní zkušenosti z čínských věznic a pracovních táborů.

Kresby praktikujících z tábora nucených prací, 2002

Nahoře Bambus, vlevo Švestková větev, vpravo Lotosové květy

Komiks čtrnáctiletého chlapce vysvětluje jednoduchou formou pravdu o perzekuci, 2002

Zhang Kunlun:
„Mučení neovlivnilo lidskou víru v pravdu.“

Pravděpodobně nejznámějším z perzekvovaných umělců je profesor Zhang Kunlun, který vystudoval sochařství na čínském Institutu pro umělecká studia. Zaměřuje se na sochařství, olejomalbu a čínskou kresbu. Původně byl ředitelem Ústavu sochařství na Institutu uměleckých studií ve městě Shandong. Později se zde stal vedoucím Ústavu pro výzkum sochařství. Jeho jméno bylo spolu s jeho úspěchy začleněno do světové edice Kdo je kdo, Slovníku významných Číňanů, Vybraných děl světového sochařství a do řady dalších významných publikací. Pan Zhang byl v Číně zatčen za praktikování Falun Gongu a odsouzen ke třem letům vězení. Díky úsilí jeho rodiny, přátel a kanadské vlády byl v roce 2001 propuštěn. Po třech měsících věznění v Číně se mohl znovu setkat se svou rodinou žijící v Kanadě.

V rozhovoru pro server Falunart.org profesor Zhang popsal, jak byl v Číně mučen: *„Zažil jsem mučení elektrickými obušky. Bylo to extrémně bolestivé. Používali na mě dva tyto obušky najednou. Později jsem byl odsouzen k těžké práci. Den předtím, než mě poslali do pracovního tábora, zbili policisté jednoho praktikujícího tak krutě, že 28 praktikujících, kteří tento incident viděli, žádalo policisty, aby respektovali lidská práva a přestali s bitím. Policii to nezajímalo, a tak tito lidé zahájili hladovku, aby policii upozornili na špatnosti, které provádí. Policisté bezuzdně praktikující jednoho po druhém vytáhli z cel a zuřivě je bili, některé do bezvědomí. Při mytí jsem pak viděl, že jejich těla byla pokryta velkými fialovými skvrnami. Ptal jsem se jich, co se jim stalo, a oni mi řekli, že policisté na ně používali sedm až osm elektrických obušků najednou – ty způsobily tato poranění. Ani takové mučení ale nezměnilo víru lidí v pravdu. Později jsem byl přemístěn do jiného pracovního tábora. Tam se používaly různé záludné způsoby, jak lhát praktikujícím. Zvláštní agenti zde zkoušeli manipulovat praktikujícími, a ti byli skutečně zmatení, protože byli vězněni v izolaci, kde neměli přístup k žádným informacím. Vedení tábora vysílalo agenty, kteří se vydávali za praktikující a šířili pomluvy a falešné informace, které nás měly oklamat. Používali také metody vymývání mozku a účelových lží. Praktikující z města Qingdao mi jednou vyprávěl, jak šel apelovat do Pekingu a policie ho tak zbila, že se mu v očích rozšířily panenky. Policisté si mysleli, že je mrtvý a odtáhli ho na odlehlé místo v Shijiazhuang. Přesto přežil. Byl přesvědčen, že musí jít a říci vládě, že perzekuce Falun Gongu je špatná. Vrátil se do Pekingu a byl znovu zatčen. Tentokrát policisté použili metodu,*

kdy na podrážku boty nalepili brusný papír a tím mu přejížděli po hýždích, dokud mu z nich úplně nestáhli kůži. Byla to nepopsatelná bolest. Když mi o tom vyprávěl, celý se třásl a nemohl se ubránit pláči. Ve stejném táboře byl se mnou i postarší učitel. Umístili ho do železné klece, ruce mu těsně svázali za zády, takže se nemohl hýbat, tak, jak jsem to vymaloval na obraze. Pak k němu poslali kriminálníka s jedovatým hadem, který ho kousnul do krku. Později si dokonce z toho místa vyňal hadí zub, který zůstal v ráně. Jako praktikující měl nezvyklou odolnost.“

V dílech Klec (socha, 2004 – vlevo) a Rudá zeď (olej na plátně, 2004 – vpravo) zachytil autor Zhang Kunlun osobní zkušenost z dlouhodobého věznění za praktikování Falun Gongu. Ve vazbě jsou praktikující Falun Gongu mj. nuceni sedět celé dny a noci v podřepu, často na ostrých železných hranolech

Zhang Cuiying:
„Šla jsem říci úřadům, že perzekuce je omyl.“

Malířka Zhang Cuiying je australská umělkyně čínského původu. Vyučila se v oboru tradiční čínské malby u několika čínských mistrů. Absolvovala více než 100 samostatných výstav ve 40 zemích čtyř světadílů. V roce 1999 odjela do Číny pokojně apelovat za Falun Gong, byla zatčena a prošla osmiměsíčním vězením. Díky úsilí své rodiny, přátel a australské vlády byla v roce 2000 propuštěna.

V projevu, který přednesla ve stuttgartské Čínské zahradě u příležitosti slavnostní vernisáže jejích obrazů, vysvětlila, proč se z „bezpečné“ Austrálie vydala do Číny apelovat za Falun Gong: *„Od roku 1997 jsem trpěla těžkou artritidou a žila s velkou bolestí po celém těle. Jíst a pít jsem mohla jen s pomocí ostatních. Závěr doktorů byl, že už nikdy nebudu malovat. V roce 1999 jsme já a manžel objevili Falun Gong. (...) Moje artritida úplně zmizela potom, co jsem začala se cvičením. Falun Gong mi umožnil skutečně zažít, že pravdivost, soucit a snášenlivost jsou nejvyšší principy, které mohou vést lidi. Také jsem se osvítila k poznání, že podstata všeho v tomto světě je složena z těchto principů.*

Když v roce 1999 nařídil Ťiang Ce-min zničení Falun Gongu, musela jsem být svědkem toho, jak jsou lidé v mojí vlasti nelidsky pronásledováni a likvidováni; to všechno bez jakéhokoli zákonného procesu. Tak jsem šla nazpátek do své milované země. Chtěla jsem úřadům doložit svou vlastní zkušenost s kultivací ve Falun Gongu a přesvědčit je, že pronásledování je velký omyl. Když jsem se pokusila předat úřadům petici, byla jsem zadržena. Po dobu osmi měsíců jsem byla ve vazbě ve čtyřech různých věznicích a musela přetrpět fyzická a psychická mučení. V listopadu 2000 jsem byla propuštěna, díky pomoci australské vlády, mezinárodních organizací a dalších lidí s dobrým srdcem. Konečně mohu zase malovat.“

Nezvěstný umělec Zhong De

Jeden z umělců, pan Zhong De, je mezi ostatními výjimkou. Jeho jméno je známo jen z podpisu pod jeho grafikami. Ve věznici, kde byl zadržován, namaloval potají více než 70 kreseb, z nichž se 36 podařilo propašovat z kontinentální Číny do USA. Některé se ztratily nebo byly zničeny, jak putovaly od jednoho člověka k druhému, než po velkých obtížích nakonec dorazily do Spojených států. Skici zobrazují tradiční čínské náměty a dokumentují klidnou povahu svého autora. Okolnosti současné situace umělce či jeho místa pobytu nejsou známy, pan De zůstává nezvěstný uvnitř čínského vězeňského systému.

Replika nástěnné malby z paláce Yongle, Zhang Cuiying

Čínští cherubíni (detail), Zhang Cuiying, 2004

Malířka Zhang Cuiying na svobodě. Nápis na vlastoručně vyrobém tričku: „Za pravdu, kterou jsem řekla, že Falun Dafa je správný/ Mě zavřeli na 8 měsíců/ Prošla jsem těžkostmi, abych se domohla spravedlnosti/Nebojím se, že má krev bude prolita ani jiné oběti/Za mřížemi se projevila má spravedlivá mysl/Čína potlačuje Falun Gong/To nelze odpustit“

Skici bez názvu, Zhong De, 2000. Tyto skici zobrazují tradiční motivy čínské kultivace, byly umělcem vytvořeny potají, bez potřebných kresličských potřeb

Soudní stíhání za genocidu

„Ťiangova strašná forma genocidy je vládou hrůzy, která nejenže ničí životy, je namířená na zničení lidské víry... tento teror musí být postaven před státní soud.“

Georges-Henri Beauthier
belgický advokát lidských práv,
pověřený v minulosti mimo jiné pohnáním
viníků genocidy ve Rwandě
před mezinárodní soudní tribunál

Když Ťiang Ce-min započal s pronásledováním Falun Gongu, počítal s jeho rychlou porážkou. Státem řízená média vyhlásila, že Čína „vyřeší problém Falun Gongu za tři měsíce“.

Jak vycházejí fakta na povrch, je čím dál více zřejmé, že kampaň na odstranění Falun Gongu neuspěje. Když cestoval do zahraničí, z obavy, že se setká s množstvím protestů od praktikujících, Ťiang požadoval, aby jeho zahraniční hostitelé učinili rázná opatření a zabezpečili, že se mu nenaskytne pohled ani na jednoho praktikujícího Falun Gongu.

V důsledku toho v průběhu zahraničních návštěv používala Ťiangova kolona vozů místo hlavních zadní východy hotelů a restaurací anebo podzemní chodby.

Ťiang se ale nemusí schovávat jen před protestujícími lidmi. Bývalý čínský vůdce čelí např. v Belgii trestnímu stíhání za genocidu, mučení a zločiny proti lidskosti. Od roku 2002 bylo proti trojici viníků perzekuce (Ťiang Ce-min, Li Lanqing a Luo Gan) podáno 18 žalob v 17 zemích a oblastech, což představuje zřejmě největší sérii mezinárodních lidskoprávních případů 21. století.

Pět praktikujících Falun Gongu a japonská Asociace Falun Gong žalují u soudu v Ósace Ťiang Ce-mina a další tři čínské nejvyšší představitele ze zločinů genocidy, 12. dubna, 2005

Uphold Justice, logo Světové organizace za vyšetření perzekuce Falun Gongu

V době státní návštěvy Luo Gana v Argentině na něj argentinská Asociace Falun Gong podává u federálního soudu v Buenos Aires žalobu pro zločiny genocidy a mučení, 13. prosince 2005

Soudce Edward M. Chen odmítá požadavek na právní imunitu čínských představitelů Liu Qi a Xia Deren a ve své zprávě je viní z účasti na mučení praktikujících Falun Gongu. Zároveň ohlašuje vznesení žaloby na Ťiang Ce-mina za genocidu a zločiny proti lidskosti, San Francisco, 2. července 2003

Slavnostní pochod upozorňuje na narůstající počet žalob, podaných v různých zemích světa na Ťiang Ce-mina, Manhattan, New York, 20. listopadu 2004

Hongkongský vyšší soud přijímá žaloby na Ťiang Ce-mina, Luo Gana a Li Lanqinga za iniciování perzekuce Falun Gongu. Na plátnech jsou vypsány zločiny viníků perzekuce, 28. 6. 2007

Fadu Dai, žijící dlouhodobě se svou matkou Jane v Austrálii, ukazuje fotografii svého otce, který se v Číně stal obětí perzekuce Falun Gongu

Australští praktikující Falun Gongu informují na tiskové konferenci o vznesení žaloby na Ťiang Ce-mina, 18. 12. 2004

Členové Pracovní skupiny Spojených národů pro lidská práva praktikujících Falun Gongu vedou interview s obětí perzekuce

Pan Chen Shizhong z Pracovní skupiny Spojených národů pro lidská práva praktikujících Falun Gongu

Ročenky, vydané v režii Pracovní skupiny Spojených národů pro lidská práva praktikujících Falun Gongu, popisují do detailů aktuální případy perzekuce

Internetová cenzura

Ostudný podíl na mediálním zamlžování „kauzy Falun Gong" mají provozovatelé největších internetových serverů světa. Amnesty International věnuje ve své „čínské" kampani z roku 2006 velkou pozornost důvodům, jež vedly společnost Google ke spuštění zvláštního serveru Google.cn. Tento internetový vyhledávač, určený čínské veřejnosti, sám cenzuruje prohlížení sítě a omezuje vyhledávání hesel, spjatých s tématikou lidských práv či slov a slovních spojení jako „Falun Gong", „Dalajláma" či „Tibet". Při jejich zadání se zobrazují jen stránky, které jsou v souladu s oficiálními stanovisky státní propagandy. Za úzkou spolupráci s čínskou vládou a s čínskými lidovými soudy, která vedla např. k víceletým žalářům pro některé bloggery (autory osobních internetových deníků), byly kritizovány i server Microsoft.com a společnost Yahoo.

Agentura AFP oznámila 21. června 2006 krátkodobý výpadek dvou významných čínských internetových vyhledávačů Sina.com a Sohu.com. Ten byl způsoben instalací dokonalejších programů na cenzuru stránek. Podle Willyho Lama, zpravodaje CNN, zaměstnává čínská vláda v současnosti na 100 000 „internetových" policistů. Některé internetové kavárny musely nainstalovat poplašná zařízení, která vyrozumějí policii, když zákazník vyhledává informace o Falun Gongu.

Podle Radio Free Asia (relace z 16. ledna 2007) některé čínské servery (např. portál Best Tone 114) neumožňují vyhledávání ani zdánlivě „nevinných" výrazů jako „demokracie", „ústřední vláda Čínské lidové republiky" nebo „Národní lidový kongres". Čou Kuo-čchiang, uživatel internetu z Pekingu, říká: *„Když vyhledáváte vlastní jména Mao Ce-tung (Mao Zedong), Zhu Rongji (dřívější čínský premiér), nebo Wen Ťia-pao (Wen Jiabao – současný čínský premiér), řada vyhledávačů vám odpoví, že jde o ilegální klíčová slova."* Feng Jue, čínský komentátor, nyní žijící v USA, k věci uvádí: *„Cenzurovat výraz „čínská vláda", to už lidem ukazuje, že kontrola médií je přehnaná. Cenzura internetu v Číně vyřazuje všechna slova, která by nějak mohla vést lidi k úvahám o demokracii, svobodě a lidských právech".*

Dobře známé okolnosti internetové cenzury okomentoval v únoru 2006 i biskup Václav Malý: *„Považuji za nemravné, že západní internetoví giganti přistoupili na cenzuru diktovanou čínskou vládou,"* uvedl po návratu ze soukromé návštěvy Číny.

Pracovní komise Spojených národů pro lidská práva praktikujících Falun Gongu
(Falun Gong Human Rights Working Group)

Pro účely dokumentace mučení vězněných praktikujících Falun Gongu a dalších zločinů proti lidskosti vznikla při Spojených národech zvláštní komise, která v pravidelné ročence shrnuje nejvýznamnější případy perzekuce. Tato ročenka podává v knižní podobě přehled mučicích metod včetně náčrtů a ilustračních fotografií a ve zkratce popisuje desítky konkrétních případů mučení či vražd.

Zástupci komise komentují své poslání a účel vydávaných ročenek těmito slovy: *„V naší výroční zprávě jsou shrnuty informace, které nasbírali zvláštní zpravodajové (Special Rapporteurs) Komise pro lidská práva Spojených národů. Jde o dokumentaci porušování lidských práv praktikujících Falun Gongu vládou Čínské lidové republiky. Vláda ČLR je sice členem Komise Spojených národů pro lidská práva a stálým členem Rady bezpečnosti Spojených národů s právem veta, přesto nemůže vetovat závěry šetření našich zvláštních zpravodajů. Jejich zjištění jsou vrcholkem ledovce probíhajícího systematického vraždění. Mnoho zvláštních zpravodajů a jejich asistentů je přesvědčeno, že skutečný počet případů je tak velký, že přesahuje jejich možnosti a kapacity."*

SOS pochody, simulace mučení, vigilie a tiché protesty

Přívrženci Falun Gongu mimo Čínu si osvojili řadu pozoruhodných způsobů, jak o perzekuci informovat nejširší veřejnost. Účinnou metodou je předvádění mučicích metod formou pouličních představení. Takové „happeningy" jsou doprovázeny rozdáváním letáků, ukázkami cvičení a meditace. V novější době k nim přibyly i simulace odebírání orgánů, tedy operace, prováděné „lékaři" přímo na ulici, kterým přihlížejí dílem šokovaní, dílem pobavení kolemjdoucí. Těm ovšem po chvíli, když je jim objasněn důvod představení, tuhne úsměv na rtech.

Řada dalších aktivit vyšla z rozličných idejí či místních podmínek a nakonec rozšířila svou působnost po celém světě, ať už šlo o svíčkové vigilie za umučené nebo o globální protestní SOS pochody (SOS WALK) napříč Asií (Jižní Korea, Hongkong, Taiwan), Austrálií, Severní Amerikou a Evropou, spojené s objasňováním pravdy místním úřadům. Skládání papírových lotosových květů (Petals of Peace Project) bylo inspirováno osudem malé Fadu Dai (*2000), žijící v Austrálii, jejíž otec se stal v Číně obětí perzekuce Falun Gongu. Technika skládání papírových lotosů se rychle rozšířila po celém světě a rozdávání pestrobarevných květů dnes doprovází většinu aktivit Falun Gongu.

Zaměstnanci velvyslanectví a konzulátů Čínské lidové republiky si od roku 1999 musejí zvykat na častou „společnost" praktikujících Falun Gongu, kteří před budovami ambasád po celém světě vytrvale dávají najevo svůj nesouhlas s perzekucí. Před některými velvyslanectvími se protesty konají velmi často, až nepřetržitě, např. olej na plátně „Žádáme spravedlnost" (autor Dong Xiqiang, 2004) zobrazuje tři starší ženy, které v tu dobu chodily před čínskou ambasádu v americkém Washingtonu D.C. apelovat každý den, bez ohledu na počasí. V současné době se nepřetržité apely za ukončení perzekuce konají také v Kanadě a ve Velké Británii. V Bratislavě a v Praze se podobný apel před ambasádou koná každý týden.

Ve dnech 5. a 6. 9. 2007 proběhla Českou republikou *Celosvětová štafeta s olympijskou pochodní lidských práv*. Tato akce je inspirována štafetou samotné olympijské pochodně a klade si za cíl upozornit na porušování lidských práv v zemi konání Olympijských her 2008. Štafeta odstartovala v srpnu 2007 v Athénách, skončí v roce 2008 v Asii. V České republice se jí dostalo vřelého přijetí od mnoha umělců, hudebníků i politiků. Osobně s ní běželi např. místopředseda vlády Martin Bursík či olympijský vítěz Lukáš Pollert.

Svíčková vigilie za umučené na Taiwanu. Podle některých odhadů zde Falun Gong praktikuje 450 000 lidí

Pokojný apel v době Summitu Spojených národů, Ženeva 2002

Uctění památky umučených (bílá je tradiční čínská smuteční barva), Řecko, březen 2002

Páté výročí perzekuce, předvádění mučicích metod – vrážení bambusových trnů pod nehty, Federal Plaza, Chicago, 2004

Světový den Falun Dafa, Švýcarsko, 13. května 2004

Bubeníci na slavnostní přehlídce v Ženevě, 2006

SOS pochod na záchranu uvězněných přátel a příbuzných, Hongkong, 2004

Svíčková vigilie za umučené, Washington D. C., 2001

Projekt Petals of Peace (skládání papírových lotosů) byl inspirován osudem malé Fadu Dai, která při perzekuci přišla o otce

Olympionik Lukáš Pollert přebírá na Staroměstském náměstí Pochodeň lidských práv od Fadu Dai, kterou perzekuce Falun Gongu v Číně připravila v roce 2001 o otce, 5. 9. 2007

Místopředseda vlády Martin Bursík v doprovodu poslankyně Kateřiny Jacques přináší Pochodeň lidských práv na slavnostní ceremonii na Staroměstském náměstí, 5. 9. 2007

Hlasy podpory a uznání

„Člověk by se měl vrátit ke svému původnímu, pravému já, to je pravý účel lidského bytí.“

Li Hongzhi
zakladatel Falun Gongu

Učení Falun Gongu zdůrazňuje, že člověk by se měl chovat v souladu s principy pravdivosti, soucitu, tolerance a snášenlivosti. Prospívá každému, bez ohledu na věk, národnost či rasu, kdo se řídí podle těchto morálních hodnot, vytrvale kultivuje své srdce a cvičí pět sestav čchi-kungových cvičení.

Prezident Evropského parlamentu Pat Cox:

„Jsme velmi znepokojeni situací lidských práv v Číně. Evropský parlament odsoudil při mnohých příležitostech kroky čínské vlády a ve své rezoluci z 5. července 2001 o lidských právech v části 113 ustanovuje: Opakuje všem státům, že je třeba ukončit potlačování a diskriminaci pokojných náboženství a filozofických menšin: naléhá zejména na Čínu, aby ukončila potlačování Falun Gongu, stejně jako svých obyvatel, vyznávajících islám, křesťanství nebo buddhismus.“

Švédská členka Evropského parlamentu Cecilia Malmström:

„Celý svět v této věci odsuzuje Čínu. Učinilo tak Švédsko, podobně jako EU a mnohé další instituce, USA, Austrálie, Nový Zéland, atd. Přesto čínský režim pokračuje ve své perzekuci a v systematickém útočení na praktikující Falun Gongu po celém světě. Toto musí skončit! Budu naléhat na čínský režim, aby okamžitě ukončil utlačování Falun Gongu a začal respektovat lidskou svobodu vyznání, a také aby započal vést rozhovory a zahájil dialog s praktikujícími Falun Gongu.“

„Společně za ukončení perzekuce Falun Gongu“, svíčková vigilie, Washington D. C., 2002

Starosta a rada města Los Angeles:

„... od svého představení veřejnosti v roce 1992 jeho zakladatelem, panem Li Hongzhi, přitáhl Falun Gong miliony lidí ve více než 40 zemích světa. Praktikování překročilo kulturní, národní a jiné hranice, dotklo se lidských srdcí a zlepšilo životy lidí. Proto rada města Los Angeles tímto vyhlašuje týden od 11. do 17. prosince 2000 za „Týden Falun Dafa“ pro celou oblast Los Angeles...“

Simulace mučení v čínských věznicích, Letná 2007, Praha

Sedmé výročí perzekuce, poklidný apel před čínským velvyslanectvím v Praze, 2006

Domácí hlasy podpory

Falun Gong u nás podpořila řada osobností politické a kulturní scény – Nadace Vize ‘97 Dagmar a Václava Havlových, představitelé českých měst a vesnic, rektoři a zástupci českého vysokého učení a prostřednictvím pokračující petiční akce i několik desítek tisíc občanů ČR.

Václav Malý, biskup a obhájce lidských práv, nositel ceny Jana Pavla II. (o své návštěvě Číny):

„Dnešní situace v Číně vůbec není dobrá. Perzekuce všech „nepohodlných“ lidí se zintenzivnila, trpí křesťané, katolíci a protestanti, nejvíce ale členové duchovního hnutí Falun Gong. Většina jich vůbec nemůže existovat na veřejnosti a skrývá se „v podzemí“. Režim se obává masové obliby Falun Gongu a je na jeho stoupence obzvláště „vysazený“. Tito poklidní lidé jsou dnes v Číně nejohroženější skupinou.“

Jan Ruml, bývalý ministr vnitra a místopředseda Senátu České republiky:

„Připojuji se k těm, kdo ostře odsuzují násilí páchané čínskou vládou na lidech praktikujících Falun Gong. Vraždy, mučení, zastrašování lidí, vyjadřujících hodnoty snášenlivosti v dnešním světě, to je hrůzná vizitka čínských úřadů, proti níž musí protestovat celý civilizovaný svět. (...) Máte mou podporu i podporu všech mírumilovně smýšlejících českých občanů. Zhen – Shan – Ren; Pravdivost, Soucit, Tolerance nechť zavládnou na celé naší zemi.“

Martin Mejstřík, senátor:

„Totalitní režimy na celém světě podléhají stejným iluzím – bláhově se domnívají, že zde budou věčně a že tohoto cíle dosáhnou brutálním znásilněním lidských duší. Ale člověk není jen tělesnou schránkou, kterou může sluha totalitních vládců škvařit elektrickým obuškem, lámat její kosti a vytrhávat vnitřnosti. Člověk je i chrámem Božího ducha, kterého nikdo nikdy nevyhladí. Ani žalářováním, ani týráním, ba ani vražděním. (...) V tom je má i Vaše naděje.“

Alexandr Vondra, místopředseda vlády pro evropské záležitosti:

„Rád bych vyjádřil solidaritu s pronásledovanými členy hnutí Falun Gong v době, kdy přímo úměrně s rostoucím hospodářským vlivem Číny klesá ochota kritizovat systematické porušování lidských práv v této zemi.“

Čína dnes

Čína se stala světovým obchodním partnerem a mnoha zemím se zamlouvají tamní investiční podmínky. Je to právě kvůli obchodním zájmům, proč vlády mnoha zemí a některé velké obchodní společnosti nevyjádřily jasně svůj názor na pronásledování Falun Gongu. Ekonomickým růstem a povolením soukromého podnikání se Čínská komunistická strana snaží vytvořit dojem, že Čína už není komunistická země. Bohužel, realita je zcela odlišná.

Cenzura, diktatura a tábory nucených prací jsou součástí každodenní čínské reality. Amnesty International uvádí, že: *„Jacíkoli aktivisté, ale i lidé všech oborů, právníci anebo lékaři jsou v Číně pronásledováni a zatýkáni jednoduše za to, že prezentují svůj názor, který není v souladu s ideologií strany. Musejí snášet domovní prohlídky, jsou pod neustálým dozorem, psychickým nátlakem anebo bývají odváděni do táborů na převýchovu prací, kde jsou v nelidských podmínkách donuceni pracovat 15 hodin denně.“*

Tábory pro převýchovu prací vznikaly v Číně po roce 1957. *„Existence pracovních táborů v praxi znamená, že policie může „zamést” masy lidí bez zdržení či komplikací, jaké může přinést soudní proces.”* píší 9. května 2005 americké New York Times. *„Kdyby chtěl režim uvěznit desítky tisíc stoupenců Falun Gongu skrze normální justiční proceduru, bylo by to nemožné, protože tito lidé nespáchali žádný zločin,”* komentuje umísťování praktikujících Falun Gongu do těchto zařízení právník Gao Zhisheng.

Čínský režim v poslední době změnil taktiku pronásledování. Uvědomil si, že časem jeho zločiny vzbudí mezinárodní pozornost a světová veřejnost jím bude opovrhovat. Pronásledování je postupně utajováno. Na povrchu to vypadá, že Čínská komunistická strana nad duchovním hnutím Falun Gong „zvítězila“. Státem řízená média, noviny, rozhlas a televize už otázku Falun Gongu nezmiňují. Usilovně dnes vytvářejí obraz, který je harmonický a klidný. Od svých prostředků

Výrobky, pocházející z otrocké práce v pracovním táboře Masanjia, byly identifikovány v prodejní síti mnoha zemí světa

Svíčky vyráběné za nelidských podmínek (toxické prostředí, extrémně náročná denní norma) v táboře Longshan

Výrobek pocházející z tábora Masanjia

Tábor nucených prací Masanjia, srpen 2004

Tito Nestlé králíci-plyšáci jsou výrobky společnosti Beijing Mickey Toys Co. Ltd. Ve skutečnosti byly vyrobeny v táboře nucených prací Xin'an v Pekingu a poté exportovány do řady zemí včetně USA, Austrálie, Dánska, Maďarska, Japonska apod.

krutého pronásledování ale Čínská komunistická strana neupustila. Za oponou v něm pokračuje, navíc strašnými způsoby.

Odebírání orgánů vězňům svědomí

„Toto je genocida.“

Edward McMillan-Scott

vicepresident Evropského parlamentu informuje Evropský parlament o závěrech vyšetřování perzekuce Falun Gongu, které osobně provedl v Číně

V říjnu 2000 přinesla agentura France Presse zprávy o dvou táborech smrti na čínském území. Oba byly vyhrazené pro stoupence Falun Gongu. Jeden z těchto táborů se nacházel na severovýchodě, druhý na severozápadě Číny, každý z nich mohl pojmout až desítky tisíc lidí. Investigativní reportér, pracující v Číně pro japonskou zpravodajskou agenturu, oznámil 11. března 2006 v rozhovoru pro deník Epoch Times, že při vyšetřování toho, jak čínská vláda zakrývala šíření epidemie viru H5N1 (ptačí chřipky), narazil na „koncentrační tábor“, jehož součástí bylo i krematorium.

Jednalo se tajný sběrný tábor v oblasti Sujiatun [Su-ťia-tchun], ve kterém bylo zadržováno asi 6 000 praktikujících Falun Gongu. Většina věznic a pracovních táborů má vězně, kteří přicházejí a odcházejí, a tak se informace o dění „za zdí“ časem dostanou ven. Z tábora Sujiatun za dobu jeho fungování nikdo nevyšel živý.

V Číně není ústavní zákon, podle něhož by bylo možné soudit stoupence Falun Gongu, takže jsou bez řádných procesů jednoduše drženi za zdmi podobných zařízení. Systém politických a právních výborů Čínské komunistické strany a Korejská autonomní prefektura Jen-pien vzali navíc za své nelidské praktiky severokorejských koncentračních táborů.

„Annie“ a „Peter“, dva z klíčových svědků odebírání orgánů v táboře Sujiatun na tiskové konferenci u Bílého domu, Washington D. C., 2006

Vnitřní části areálu Sujiatun

Vstupní brána do nemocnice Sujiatun, město Shenyang, 2004

Vnitřní části areálu Sujiatun

Čína se stala v posledních letech nejvyhledávanějším centrem tzv. transplantační turistiky. Od roku 2004 však přibývají svědectví, že nově vzniklý průmysl neobchoduje jen s orgány pravomocně odsouzených a popravených vězňů. Terčem odebírání orgánů se pravděpodobně stala komunita vězňů svědomí. Svědectví uvádějí, že jsou jim orgány z těl vyjímány zaživa, pod vlivem anestetik. Za orgány, odebrané živým „dárcům“, je totiž možné požadovat vyšší ceny.

Bývalá zaměstnankyně liao-ningské nemocnice uvedla 17. března 2006 v rozhovoru pro Epoch Times, že koncentrační tábor Sujiatun je částí nemocnice: *„Tábor byl zapojen do odebírání orgánů z těl následovníků Falun Gongu zaživa a do jejich následného prodeje. Orgány odebrali asi třem čtvrtinám z 6 000 internovaných lidí. Tito lidé zemřeli potom, co odevzdali svá srdce, ledviny, játra, oční rohovku a kůži. Mnoho stoupenců Falun Gongu bylo ještě naživu, když jim z těl vybírali orgány. (...) Po odebrání orgánů byla těla těchto lidí spálena ve spalovně (na kterou byla přestavěna původní kotelna), aby nezůstaly žádné stopy. Jejich popel byl vyvezen na skládku spolu s popelem z uhlí. Příbuzní mnoha následovníků Falun Gongu nemají tušení, kde jsou členové jejich rodin zadržováni. Potom, co byli zavražděni, nepřichází nikdo, kdo by žádal o vydání jejich těl. Protože mnoho obětí je zadržováno nezákonně, na tyto lidi nebyl vydán oficiální zatykač a neexistuje ani identifikace vězněných.“*

Nemocnice v Liao-ning je zaměřená na léčení trombóz čínskou i západní medicínou. Byla založena v prosinci 1988 jako první nemocnice v Číně, která se specializuje na srdce, mozek a důležité krevní cévy.

„V roce 2001 začali být v naší nemocnici drženi ve vazbě následovníci Falun Gongu. Nejdříve byli ubytováni v jednoposchoďových domech v zadním dvoře nemocnice. Později dalo vedení nemocnice tyto domy zbourat a nebylo známo, kam vězně přesunuli. Nemocniční personál říkal, že byli přesunuti do podzemních prostor. V době, kdy jsme nastupovali do zaměstnání, se člověk zodpovědný za logistiku a zásobování nechal slyšet, že se množství umělých výživ, používaných při operacích a denních potravinových dávek, které vedení nemocnice požadovalo, dramaticky zvýšilo. Někteří zaměstnanci se ptali vedení, proč se nakupuje tolik umělých výživ a denních dávek. Odpovědí bylo: „Musíte jen dobře dělat svou práci. Není důvod, abyste se na tyto věci ptali.“ Personál nemocnice věděl, že do zadního křídla nemocnice je zakázaný přístup. Bylo neustále pod dohledem a každý se vyhýbal rozhovoru o něm. Jednou za čas jsme viděli stoupence Falun Gongu, které přivezli na mobilním lůžku intenzivní péče na kontrolu do prvního poschodí. Tito lidé byli velmi zesláblí.

Můj muž se účastnil operací, při kterých byly z těl praktikujících Falun Gongu vybírány orgány. Primář nemocnice ho o to poprvé požádal v roce 2001. Po nějaké době jsem si všimla, že manžel má psychické problémy, panický strach a že ho trápí noční můry. Po mém opakovaném naléhání mi nakonec řekl pravdu. Nemohl už v operacích pokračovat. Ve snaze vyřešit situaci naplánoval svůj útěk do zahraničí,“ říká bývalá zaměst-

nankyně nemocnice, která v médiích vystupuje pod pseudonymem Annie. *„Celou záležitost přede mnou skrýval. Primáři nemocnice vybírali jen lékaře, kterým v různých aspektech mohli maximálně důvěřovat, ti se pak stali chirurgy, kteří operativně odebírali orgány. Pouze malé množství úředníků a lékařů bylo do odběrů zasvěceno. Toto téma bylo a je absolutním tabu. Všichni se bojí následků, tak se mu vyhýbají,“* dodává ještě.

Operace probíhaly tajně. Někteří lékaři v nemocnici byli praktikanti z jiných nemocnic. Někdy byla těla následovníků Falun Gongu údajně využita jako materiál pro experimenty a praktické zkoušky studentů medicíny. Někteří lékaři, kteří do nemocnice přišli, z ní zase brzy odešli – nemohli unést břemeno, které jim působilo to, že se podíleli na takových věcech. Buď požádali o přeložení na jiné místo anebo si změnili jméno. Někteří také zmizeli. Aby se zahladily stopy, jejich totožnost byla smazána z centrálního registru nemocnice.

Britský deník The Independent píše v článku z 21. března 2006: *„Stovky zámožných Japonců i boháčů z jiných zemí se obracejí na rychle se rozvíjející čínský průmysl s lidskými orgány, určenými pro transplantace. Platí desetitisíce dolarů za ledviny nebo játra, které byly v některých případech odebrány popraveným vězňům a poté předány do správy nemocnic.“*

David Matas a David Kilgour, autoři „Krvavé sklizně“

Simulace odebírání orgánů na pražských Příkopech, 2006

Letná 2007, simulace odebírání orgánů

Simulace odebírání orgánů před čínským velvyslanectvím v Praze, 21. 7. 2006

Potom, co informace o Sujiatunu prosákly do mezinárodních médií a vyšetřením události byl pověřen zpravodaj OSN pro otázky mučení Manfred Novak, byl tábor Sujiatun během tří týdnů přesunut. Zůstala z něj zachována jen nemocnice. Čínská vláda zahladila stopy a podala trestní oznámení na praktikující Falun Gongu z důvodu falešného obvinění. Další vyšetřování ale potvrdila, že nemocnice a transplantační centra v provinciích Heilongjiang, Hunan, Šanghaj, Yunnan, Anhui, Shaanxi a Xinjiang operují přesčas, aby provedly další transplantace. Ve zprávě pro OSN potvrdil referent agentury Reuters, že v Číně jsou tisíce praktikujících Falun Gongu vězněny v jednom ze sběrných táborů a že mnoho z nich zde již bylo zabito.

Podle agentury TASR Peking oficiálně nezveřejňuje, kolik lidí popravuje, ale analytici odhadují, že každý rok se jedná až o 8 000 lidí. Popraveným odsouzencům odebírají čínské úřady orgány od poloviny 80. let, kdy se transplantace stala reálnou díky vývoji imunosupresivního léku Cyklosporin A. Čínský režim oficiálně přiznává i metody, jaké k co nejefektivnějším odběrům orgánů popravených lidí využívá. Kvůli čerstvosti odebraných orgánů bývá v blízkosti popravčího místa připraven speciální ambulantní vůz. V něm jsou připraveni lékaři, kteří začínají orgány z těla popraveného vyjímat hnedpo tom, co je poprava vykonána. Případ Sujiatun byl ale prvním případem, kdy byla vznesena podezření na odebírání orgánů živým a zdravým lidem, navíc vězňům svědomí.

McMillan-Scottovo vyšetřování v Číně

Prvním výše postaveným představitelem Západu, který se setkal se stoupenci pronásledovaného hnutí Falun Gong přímo na čínském území, je Edward McMillan-Scott, viceprezident Evropského parlamentu. Se dvěma praktikujícími Falun Gongu se sešel při svém průzkumu situace porušování lidských práv v Číně.

Organizátor setkání, čínský podnikatel z Bostonu, byl vzápětí zatčen a deportován za „uspořádání ilegálního setkání“. Oba čínští praktikující Falun Gongu, se kterými se McMillan-Scott sešel, jsou nyní podle všech dostupných informací terčem těžké perzekuce ze strany čínských úřadů.

Pan Cao Dong zmizel hned po schůzce s McMillan-Scottem. Jeho žena Yang Xiaojing je dlouhodobě vězněna. Pan Niu Jinping je držen v domácím vězení, jeho žena Zhang Lianying je dlouhodobě vězněna v pracovním táboře Tuan He v Pekingu, kde drží hladovku a její tvář je zohavena bitím.

V polovině devadesátých let vyšetřoval McMillan-Scott jako člen Výboru zahraničních záležitostí EU politické praktiky Čínské komunistické strany. *„Po deseti letech musím s lítostí oznámit, že Čína zůstává brutálním, despotickým, paranoidním systémem, kde neexistuje svoboda projevu, svoboda myšlení je omezená, svoboda náboženství vážně okleštěná a kde proces reformy z politického a sociálního hlediska upřímně řečeno zamrzl,“* uvedl na tiskové konferenci v Hongkongu. McMillan-Scott také došel k závěru, že odebírání orgánů v dnešní Číně je systematickou procedurou, pro kterou byli mezi vězni svědomí konkrétně vyčleněni stoupenci Falun Gongu.

Dále uvedl: *„Evropský parlament silně odsuzuje věznění a mučení praktikujících Falun Gongu ve věznicích, táborech na převýchovu prací, psychiatrických léčebnách a „školách právní výchovy“. Je znepokojen zprávami, že orgány zadržených praktikujících Falun Gongu byly odebírány a prodávány nemocnicím; vyzývá čínskou vládu, aby zastavila věznění a mučení praktikujících Falun Gongu a okamžitě je propustila...“*

Kilgourova/Matasova zpráva o odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu

V roce 2006 oslovila *Koalice pro vyšetření perzekuce Falun Gongu v Číně*, nevládní organizace se sídlem v Ottawě, bývalého prokurátora a známého kanadského politika Davida Kilgoura, aby pomohl vyšetřit podezření o odebírání orgánů vězňům svědomí. Kilgour je kanadské veřejnosti znám jako obhájce etnických menšin a bojovník za lidská práva, mimo jiné v osmdesátých letech několikrát apeloval před československou ambasádou v Ottawě za propuštění Václava Havla. Za to mu v roce 1990 udělilo Sdružení Čechů a Slováků v Kanadě Masarykovu cenu.

Úkolu vyšetřit odebírání orgánů se zpočátku zhostil s určitou nedůvěrou. *„Nemohli jsme s právníkem v oboru imigračního práva Davidem Matasem, kterého jsem si vybral za spolupracovníka, uvěřit, že by se takové věci děly. Holocaustu ale také nikdo nechtěl věřit,“* říká Kilgour. *„Jak jsme se o kauzu začali více zajímat, odkrývaly se před námi otřesné věci. Se stoupenci Falun Gongu nakládá vězeňská stráž hůře než s vrahy. Zvláštní zpravodaj OSN pro otázky mučení Manfred Nowak uvádí, že dvě třetiny mučených v Číně po roce 2000 jsou praktikující Falun Gongu. Čínský režim navíc neustále podněcuje nenávist vůči těmto pokojným lidem. I u nás v Edmontonu (Alberta, Kanada) jsme byli nuceni podat žalobu na zdejší čínský konzulát za podněcování nenávisti vůči praktikujícím Falun Gongu. Když jsme vzali v úvahu tyto krajní skutečnosti, podezření o odebírání orgánů nás už tolik nepřekvapovala.“*

Neoficiální setkání Davida Kilgoura s českým ministrem zahraničí Karlem Schwarzenbergem, 1. květen 2007

České vydání Kilgourovy/Matasovy zprávy o odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu

David Kilgour na pražské Letné: „Hodlá Čína na jedné straně Pekingu provozovat zařízení podobná koncentračním táborům a na druhé straně města zatím pořádat okázalé slavnosti tolerance a humanity?“

Kilgour se rozpomněl na praxi bývalého prokurátora a zaměstnance kanadského Nejvyššího soudu. Kilgourovo a Matasovo vyšetřování probíhalo nezávisle na Koalici za vyšetření perzekuce Falun Gongu (CIPFG), zastřešujících organizacích Falun Gongu či jakékoli další organizaci nebo vládě: *„Zkoumali jsme obrovské množství zdrojů. Například, když média v květnu 2006 začala „rozmazávat“ Sujiatun, Čína okamžitě zrušila velké množství webových stránek, nabízejících transplantace. Tak jsme šli do internetových archivů. Stránky čínských transplantačních center inzerovaly čekací dobu na orgán jeden až dva týdny, v Kanadě to jsou desítky měsíců. V součtu prozkoumaných statistik vyšlo najevo, že Čína není schopna uvést zdroje 45 000 orgánů, použitých na transplantace od zahájení perzekuce Falun Gongu.*

Spolupracovali jsme s vyšetřovateli, kteří telefonovali do nemocnic v kontinentální Číně a vydávali se za zájemce o orgány nebo za jejich rodinné příslušníky. Ze 120 telefonicky kontaktovaných nemocnic se personál 15 z nich přiznal, že k transplantacím používá orgány praktikujících Falun Gongu. Někteří dokonce „inzerovali“, že orgány pocházejí od lidí, co žijí zdravě, a že jsou tím pádem ve 100% stavu. Ostatní nemocnice nás odkazovaly na lidové soudy, které mají k vyžádání orgánů vyšší pravomoc, někde nás upozorňovali, že když se ptáme na zdroje orgánů, vstupujeme na tenký led.

Zjistili jsme, že praktikující Falun Gongu jsou ve věznicích systematicky podrobováni odběrům krve. Příjemci orgánů, které jsem osobně vyslechl, vypovídali o extrémním stupni utajení operací – ty probíhají zcela v režii Lidově-osvobozenecké armády. Jednomu muži nabídli během procesu kvůli nekompatibilitě jeho protilátek osm různých ledvin. Evidentně je odebírali podle jmenného seznamu, který vojenský lékař nosil s sebou. Osm lidí zemřelo, než nalezli správný orgán! Je toho mnoho. Zpráva shrnuje desítky bodů, které k naší lítosti praxi odebírání orgánů jednoznačně potvrzují.

Došli jsme k politováníhodnému závěru, že obvinění jsou pravdivá. Věříme, že docházelo a dodnes stále dochází k nedobrovolnému odebírání orgánů ve velkém měřítku od praktikujících Falun Gongu. Dospěli jsme k závěru, že čínská vláda a její organizace v mnoha částech země, konkrétně nemocnice, ale také záchytná centra a lidové soudy poslaly od roku 1999 na smrt velké (i když blíže neznámé) množství vězňů svědomí z Falun Gongu. Jejich životně důležité orgány, včetně srdcí, ledvin, jater a rohovek, byly fakticky zároveň nedobrovolně odebrány a následně prodány za vysoké částky, někdy cizincům, kteří normálně čelí dlouhému čekání na dobrovolného dárce ve svých zemích,“ říká David Kilgour v závěru zprávy o vyšetřování podezření o odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu v čínských věznicích.

Kilgour o své zprávě přednášel ve Sněmovně lordů, ve Spojených národech a dvakrát i v českém parlamentu, naposledy na semináři, který proběhl pod záštitou poslankyně Kateřiny Jacques. Mezinárodní komunitě Kilgour radí zablokovat rozvinutou transplantační turistiku do Číny, apelovat na zákonodárce, na čínské ambasády a politiky. V rámci své druhé návštěvy České republiky v květnu 2007 se David Kilgour neoficiálně sešel s ministrem zahraničních věcí České republiky Karlem Schwarzenbergem, kterého také informoval o závěrech svého vyšetřování.

Další studie o odebírání orgánů

Závěry Kilgourova vyšetřování potvrdily i jiné zdroje, např. studie Kirka Allisona, náměstka ředitele programu lidských práv a lékařství na minnesotské univerzitě, která byla provedena ještě před zveřejněním Kilgourovy zprávy. I dr. Allison došel k závěru, že k odebírání orgánů praktikujícím Falun Gongu docházelo. Známý britský lékař Thomas Treasure vyhotovil pro Journal of the Royal Society of Medicine článek, který zkoumá důvěryhodnost Kilgourovy/ Matasovy zprávy a přináší pohled na tématiku odebírání orgánů v Číně očima lékaře. *„Co činí podezření důvěryhodná jsou velké numerické propasti mezi počtem transplantací, uskutečněných v Číně a v ostatních zemích, krátké čekací doby na orgán, jistota, s jakou jsou orgány nabízeny na mezinárodním trhu a rutinní odebírání krevních vzorků praktikujícím Falun Gongu,“* píše Treasure v závěru článku „Falun Gong, odebírání orgánů, holocaust a my“. Také profesor Stephen Wigmore, předseda etického výboru Britské transplantační společnosti, hovořil v dubnu 2006 o „nezvratných důkazech“, odsoudil odebírání orgánů jako „nepřijatelné porušování lidských práv“ a vyzval Spojené národy a Světovou zdravotnickou organizaci, aby vyšetřily tyto otřesné praktiky.

Co je Falun Gong?

„…pokud budeme všichni zušlechťovat své vnitřní já, zkoumat vlastní charakter, abychom našli příčiny špatných skutků a příště se zachovali lépe a budeme-li ve svém jednání vždy brát ohledy na druhé, pak se svět změní k lepšímu a morální měřítka se opět pozvednou.“

Li Hongzhi
zakladatel Falun Gongu

S následovníky této duchovní praxe spojené s tzv. čchi-kungovým cvičením se dnes setkáte v 15 českých městech. Pomalé, zaoblené pohyby cvičení připomínají tchaj-čchi nebo jógu. Zatímco filozofický systém cvičení tchaj-čchi se nedochoval, jedinečnost Falun Gongu spočívá v jeho učení.

To je obsaženo v úvodní knize *Falun Gong* (ISBN 80-86226-61-1, nakladatelství Vodnář, 2006), která jednoduše vysvětluje cvičení a zásady pravdivosti, soucitu a snášenlivosti a v hlavní knize *Zhuan Falun – Otáčení Kolem Zákona* (ISBN 80-86226-62-0, nakladatelství Vodnář, 2006).

Falun Gong se vždy vyučuje zdarma. Učební materiály – audio, video a knihy jsou volně k dispozici na *www.falungong.cz,* v jiných jazycích na: *www.falundafa.org.* Bližší informace či odpovědi na dotazy si lze vyžádat na: *info@falungong.cz*

Ze skupinového cvičení v Brně

Skupinové cvičení, Paříž, Francie, červenec 1999

Skupinové cvičení v Německu

Perzekuce pokojné meditační praxe Falun Gong je hrůznou a málo známou kapitolou čínské současnosti. Od jejího vyhlášení Čínskou komunistickou stranou (20. července 1999) se dotýká životů více lidí, než je obyvatel Tibetu, Tchajwanu a příslušníků všech národnostních menšin v Číně dohromady. Na „převýchovu" těch, kteří se věnovali poklidné meditaci, jsou v čínských pracovních táborech a věznicích používány desítky mučicích metod, od středověkých (bití, vodní klece, vrážení trnů pod nehty) po „moderní" (elektrošoky, používání psychotropních látek, brainwashing). Podle zvláštního zpravodaje Spojených národů Manfreda Nowaka tvořili v roce 2005 praktikující Falun Gongu 66% všech mučených v Číně.

Do dnešního dne zdokumentovala *Pracovní skupina pro lidská práva praktikujících Falun Gongu při Spojených národech* 38 000 případů mučení a více než 3000 umučených.

Falun Gong vzbudil averzi nejvyšších stranických představitelů, když vládní průzkum stanovil počet jeho stoupenců v Číně na 70 milionů. Díky své dobrotivé povaze a příznivému vlivu na zdraví si praxe získala srdce lidí po celém světě a dnes se svobodně cvičí asi v 60 zemích. Zakladatel Falun Gongu, pan Li Hongzhi, byl v letech 2000–2003 čtyřikrát nominován na Nobelovu cenu míru.

Tato publikace si klade za cíl zvýšit informovanost české veřejnosti o jedné z největších krizí humanity vůbec i o povaze režimu, který ji vyvolal. Čtenářům této brožury se také otevírá možnost vyjádřit svůj nesouhlas s děním v Číně, ať už formou oslovení svého zastupitele či poslance, připojení se k petiční akci za ukončení perzekuce nebo šíření těchto informací v osobní rovině, tedy přátelům a známým.

Theo
Publishing

9 788090 400900